

உயர்மெய்

மெய்ச்சாள் அணலாண்டிதழ்

சிலந்திகளின் காலம்

பருவகாலங்கள் பார்த்து ரசனைகள் விரிந்து
அது ஒரு காலம்.
அந்தக் காலம் அழகானது, அமைதியானது, நிம்மதியானது,
உலகமே உயிர்த்து வாழ்ந்த இனிய காலம்.

மேகம் குவிந்து கருக்கொண்டு கோலம் போடும்
மாரி காலம்-
தவளைகள் கத்தும், பறவைகள் கத்தும், நாய் குரைக்கும்,
எவற்றிற்கும் பின்னால் யாரும் காரணங்களைத் தேடுவதில்லை.
இப்போதும் ஏதோ ஒரு மூலையில் கேட்கும் சத்தங்களுக்குப் பின்னால்
எதாவது அந்தம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது.

குளங்கள் நிரம்பி கலிங்கு பாயும் வேளையில்
மனது முழுவதும் இராணுவம் உலாவும்.
ஒரு இரவில் படுக்கையில் வைத்து
உயிரற்றுப் போகும் வரையில்
நசித்துக் கொல்வதாய் இருக்கும் கனவு.

சிரிப்புகள் சுருங்கி மரத்துப் போன மனித வாய்களில்
கருஞ்சிலந்திகள் மொய்த்து வலைகள் பின்னும்
பின்னிய வலைகளைப் பிய்த்துப், பிய்த்து
பிணங்கள் குவியும்.

நமது குழந்தைகளை
நாமே அறுத்துத் தூக்கிலிட்ட பின்
நமக்கென்றொரு காலம்
இன்னும் இருப்பதாய்
கனவுகள் கொள்வோம்.

அதீதா
01.06.2008

உயர்மெய்

இதழ் - 2
சித்திரை - ஆனி 2006

தொகுப்பாசிரியர்கள்:

பானுபாரதி

தமயந்தி

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

வருடசந்தா
நோர்வே, 200 குரோணர்கள்
ஏனைய நாடுகள், 20 யூரோ
வங்கி கணக்கிலக்கம்:
0539 4365272 Postbank

தொடர்புகளுக்கு:
UYIRMEI
P.Boks-2114
6028 Ålesund
NORWAY
E-Mail:
editor.uyirmei@hotmail.com

உயிர்மெய்	04
தொகுப்பாசிரியர்கள்	
ஒரு தாலாட்டு	05
பானுபாரதி	
சேகுவேரா78	06
மீடல்	
முல்லை	07
தமயந்தி	
சாயீரா பூமி	08
முல்லைபூரான்	
ஓப்பாரி	12
மாமா (இந்தியா)	
மலையகப்பெண்களும், நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளும்	13
ராணி வேணி (இலங்கை, மலையகம்)	
வெகுமதி குறும்பட விமர்சனம்	14
யோகி	
கடல்மொண்ட நிலவொன்று	15
கரவை தாசன் (டென்மார்க்)	
எழுத்துக்குத் தண்டனை	16
புரணையிடுகிறது ஞானவீர்	
உள்நாட்டு யுத்தம், சமாதானம், உலகமயமாக்கல்	18
சமுத்திரன்	
ஹென்றிக் இப்சன் நூற்றாண்டு	21
மா. மதி	
சர்வதேச ஆயுதவியாபாரி நோர்வே	22
சியாமலா	
மேகத்துள் கரைந்த ஒரு கவிதையின் முகம்	24
சிவரமணியை நினைவிருத்தி உயிர்மெய்	
மூன்று கவிதைகள்	25
கவிதா(நோர்வே), அனார்(இலங்கை), குட்டிவேலி (இந்தியா)	
இந்துசமுத்திரத்திலிருந்தொரு கன்னி	26
Eva Marie & சகி	
றஞ்சினி கவிதைகள் (விமர்சனம்)	28
பொன்னி	
டொரொத்தியா லேஞ்	30
துளசி	
இன்னும் பிறக்காத எனது குழந்தைக்கு	32
சத்யா (டென்மார்க்)	
சிக்கன வாழ்வில் மகிழ்ந்தே...	33
ஞானவீர் (புரண)	
நோர்வேப் படைப்புலகின் முதன்முன்று பெண்கள்	34
பானுபாரதி	
நிரபராதிகளின் காலம் (காலத்தின் தேவை கருதி ஒரு முயற்சி)	40
ஜிகிருஷ்ணமூர்த்தி	

எல்லாவற்றையும்
சகஜமாக்கிக் கொள்ளும்
அசாதாரண முயற்சியில்
தூங்கிக்கொண்டும், இறந்துகொண்டும்
இருப்பவர்களிடையே
நான்
எனது நம்பிக்கைகளுடன்
தோற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

16வருடங்களுக்கு முன்னர் சிவரமணி தனது கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்திய எமது தேசத்தின் அன்றைய யதார்த்தம் இன்று நிரந்தரமாகிப் போனதொரு சூழலில் நாம். எல்லாவிதமான அவலங்களுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் இசைவாக்கமடையப் பழக்கப்பட்ட ஒரு சமூகமாக நாம் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளோம்.

நாகரீகமும், தொழில்நுட்பமும் வளர்ச்சி பெற்றிராத காலத்திலிருந்து பொதுநீதியாக அனைத்துலகினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட யுத்த தர்மங்கள் இன்று அதிகாரமும், பலமும் உள்ளவர்களால் மிகவும் இலகுவாகவே மீறப்படுகின்றது. யுத்த காலங்களின்போது யாரெல்லாம் முதலில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்களாகக் கருதப் படுகிறார்களோ அவர்களே இன்று முதலில் பலியாடுகளாக்கப் படுகின்றார்கள். குழந்தைகளினது உயிர்வாழும் உரிமையைக்கூட இல்லாதொழித்துவிடும் பெருமையில் முதலிடம் எமது தேசத்துக்கே உரிமையுடைத்து. அல்லைப்பிட்டி, வங்காலை, கெப்பிட்டிக்கொல்லாவ, கனகம்புளியடி... இப்படி நிறையவே எமது தேசத்தின் வரலாற்றில் மேற்சொல்லப்பட்ட "குலையோடு கொய்தழித்தற்" சாதனைகளுக்கெல்லாம் நடுகற்கள் தேசம் முழுவதும் விடுதலையின் பெயராலும், சமாதானத்தின் பெயராலும் நாட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் நிட்டுரக் கொலைகளையெல்லாம் புலிகள் மீது பழி போடுவதற்காகச் செய்வது ஏனைய இயக்கங்களை வைத்து அரசுதான் என்று புலிகளும், இல்லையில்லை இது புலிகளின் பாணிதான், இடிந்துபோன உலகநாடுகளின் அனுதாபத்தைப் மீண்டும் பெறுவதற்காக புலிகள்தான் இனக்கலவரமொன்றைத் தொடங்குகிறார்களென்று அரசும் ஒருவரையொருவர் மாறிமாறிக் குற்றம் சுமத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேவேளை மக்கள்மீது கரிசனை உள்ளவர்களாய் எல்லாத் தரப்பிலே தம்மைத் தாமே சொல்கிறார்கள். இந்தக் கரிசனையின் பெயரால்த்தானே இந்த அநியாயங்கள் நடந்தேறுகின்றன.

குழந்தை நிணம் புசிக்கும் இந்தப் பாதகங்களை யார் செய்தார்களோ, செய்கிறார்களோ, அது அரசானாலென்ன, புலிகளானாலென்ன, ஏனைய இயக்கங்களானாலென்ன, எந்தப் பிசாசாய் இருந்தாலென்ன எதிர்கால சந்ததிக்கும், வரலாற்றிற்கும் களுமரத்தடியில் நின்று பதில் சொல்லியே ஆகவேண்டும். இத்தகைய வரலாற்றுத் துரோகங்களையும், புரிபவர்களையும் உயிர்மெய் கடுமையாகக் கண்டிக்கின்றது.

தோழமையுடன்
பானுபாரதி, தமயந்தி

ஒரு தாலாட்டு

-பாண்பாரதி-

ஆராரோ ஆரிரரோ
யார் யாரோ வந்தார்கள்
யார் வந்து பேனாலும்
நாங்கள் மட்டும் தனித்து
விட்டோம்

காதலித்த பூமியல்லாம்
கண்ணிறைந்த கனலிலடா
கண் வளர்வாய் கண்மணியே,
காலம் நம்மைச் சேருமென்று

பூப்பறித்த மாலை கட்ட
பூமியிலே நாதியில்லை
பூமியல்லாம் காடுறையும்
புழுதி மண்டிப் பேனாதடா

மழை தூவும் வானமல்லாம்
மண் விழுந்து பேனாதடா
விளையாத நிலங்கிளல்வாம்
புழுதி வயல் ஆனாதடா

கூவுகின்ற குயில்கிளல்வாம்
குரலிழுந்து பேனாதடா

கூண்டுக்குள்ளே சூரியனும்
துயிலாகிப் பேனாதடா

இருளான வானத்திலே
நிலவை எங்கே காட்டுவது?
இல்லாத கிண்ணத்திலே
சேரெங்கே ஊட்டுவது...?

தானாக விடியாத
கீழ்வானம் நமது கண்ணை
தங்கமே இன்று மட்டும்
தாலாட்டில் நீயுறங்கு

காணுகின்ற கனவுகளும்
காரிருளாய்த் தேன்றுதடா
காலை வரும் முன்னாலே
வெள்ளிகளும் தெரவையுதடா

கழுக்குகளும் ஓநாயும்
கங்கணமாய் சிரித்தபடி
கோடியினைச் சூழ்ந்திருக்கும்
கொடுமையினைப்
பாடுவேனோ...

(சுருதி 1990)

பின்புல ஒளியோவியம்: தமயந்தி

சேகுவேரா 78

ஜூன் 14, 1928 - நவம்பர் 16, 1967

திசைரி தான் அவதானிக்கும் விசயங்களை தன்னுடைய நாட்குறிப்பில் எழுதி வைப்பது சேயின் வழக்கமாயிருந்தது. முகாமிட்டிருக்கும் காட்டின் நடுவே எதிர்பார்த்ததை விடவும் கடினமான நிலப்பரப்பில் நீண்ட அணிவகுப்பின்போது தளபாடப் பொருட்கள், ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றின் கனத்தால் கூனிய முதுகோடு போராளிகளின் வரிசை ஒய்வெடுப்பதற்காக ஒரு கணம் தாமதிக்கும்போது- அல்லது நீண்ட நாள் பயணத்தின் முடிவில் அணிவகுப்பை நிறுத்திவிட்டு முகாமிடுவதற்கான உத்தரவு பெறும்போது சே தன் குறிப்புப் புத்தகத்தை வெளியில் எடுத்து சிறிய, புரியப்படாத, வைத்தியருக்கேயுரிய எழுத்தில் குறிப்புக்களை எழுதிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

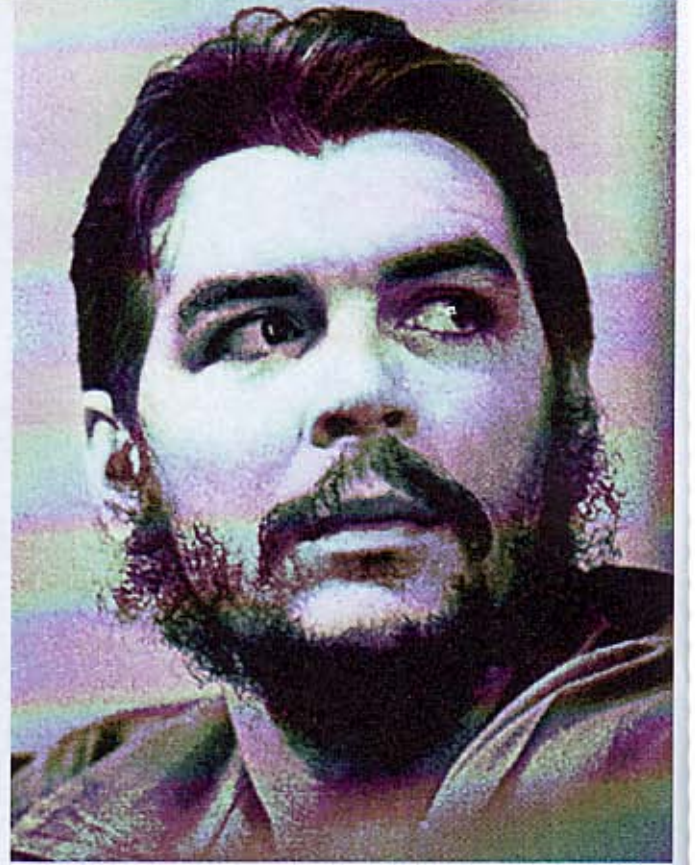
இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து சேகரித்தவற்றைத்தான் பிற்பாடு புரட்சிகர அம்சங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் விதத்திலும், மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் அமைந்த கியூப் புரட்சிகர யுத்தத்தினைப் பற்றிய அநுபுதமான வரலாற்றுப் பதிவுகளை எழுதுவதற்கு உபயோகித்தார்.

சே ஒருபோதும் பதவி, அதிகாரம், கௌரவம் ஆகியவற்றில் தனிப்பட்ட விருப்பமுள்ள மனிதரல்ல. லத்தீன்மெரிக்க மக்களின் விடுதலைக்கான அடிப்படை செயற்பாட்டுமுறை புரட்சிகர கெரில்லாப் போராட்டம்தான் என்பதும், இது அனைத்து லத்தீன்மெரிக்க நாடுகளின் பொருளாதார அரசியல் சமூக நிலமைகளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் அவரின் திடமான தீர்மானம்.

சேவும் அவரது அசாதாரண முன்மாதிரியும் மென்மேலும் உலகில் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றன. அவரது எண்ணங்களும், பிம்பமும், பெயரும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், சுரண்டப்பட்டவர்களுக்கும் இளைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு எதிராக உயர்த்தப்படும் கொடிகள்; உலகெங்கிலுமுள்ள மாணவர்களிடத்திலும் அறிஞர்களிடத்திலும் உணர்வுபூர்வமான ஆர்வத்தைத் தூண்டி விடுபவை.

மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக தீவிர போராட்டங்களை மேற்கொண்டு தாக்குதலை எதிர்க்கும்போது வியட்நாமிய மக்கள்போராட்டத்தின் குறியீடாகக் கொண்டிருப்பது அவரது புகைப்படங்களைத்தான். வரலாற்றில் ஒருவரின் உருவமும் பெயரும் முன்மாதிரியாக உலகெங்கிலும் இப்படியொரு சிறப்புடன், உணர்வுபூர்வமான சக்தியுடன் கொண்டாடப்படுவது மிக அபூர்வமாகத்தான் நடக்கும். இல்லவேயில்லை என்றுகூடச் சொல்லலாம். காரணம் இன்றைய உலகையும் நாணய உலகையும்கூட படம்பிடித்துக் காட்டும் தாய்மையான, சார்பற்ற சர்வதேசிய சிந்தனையின் வடிவம்தான் சே!

பெண்களைப்பற்றிய அவரது கண்ணோட்டம் கவனிக்கத்தக்கது.

இவரது தாயார் சீலியா ஒரு வித்தியாசமான பெண்ணாகத்திகழ்ந்தவர். அவரது ஊரில் இரண்டுசுக்கர வாகனம் ஒட்டுவதுமுதல், ஆர்ப்பாட்டங்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதுவரை அவர் ஒரு புரட்சிப் பெண்ணாகவே இருந்தார். சேகுவேரா சொல்கிறார்; "பெண்கள் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்றால் அவர்கள் முழுச் சுதந்திரம் பெறவேண்டும். அவர்களின் உள்ளே ஒரு சுதந்திரம் மலர வேண்டும். அவர்களைச் சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவிடாமல் தடுப்பது, உடல்ரீதியான காரணத்தால் மட்டுமல்ல, இன்னும் மாறாமல் இருக்கும் பழைய மரபின் மீதமும்தான்" என்கிறார்.

முன்று கண்டங்களின் கூட்டு நாநாட்டில் அவர் ஆற்றிய உரை சாவைப்பற்றிய அவரது கண்ணோட்டத்தை விளக்குகிறது. "நமது ஒவ்வொரு செயலும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போர்முரசு. மனிதகுலத்தின் மாபெரும் எதிரியான அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கு எதிரான மக்கள் ஒற்றுமையின் போர்ப்புரணி. எங்காவது இறப்பு நம்மை எதிர்பாராமல் எதிர்கொண்டால் நமது போர்க்குரல் அதற்கென செவிசாய்க்கும். ஏதாவது ஒரு கரை அடையும் பட்சத்தில், நமது ஆயுதங்களை எடுத்துப்போராட வேறொரு கரம் நீளும் பட்சத்தில், இயந்திரத் துப்பாக்கியின் படபடக்கும் உறுமலின் பின்னணியில் கல்லறை கீதங்களை இசையோடு பாட மற்றவர்கள் தயாராக இருக்கும் பட்சத்தில், போரின் வெற்றியின் புதிய போர்க்கூச்சல்கள் முழங்கப்படும் பட்சத்தில்- நாம் அதை வரவேற்கிறோம்"

(பொலீவிய நாட்குறிப்பிற்கான மீடலின் "ஒரு அவசியமான முன்னுரை" யிலிருந்து)

முல்லை

-தமயந்தி-

உண்மையைச் சொல்லப்போனால் மிகவும் சோர்ந்துதான் போனேன். அடுத்தடுத்து வந்த நண்பர்களின் இழப்பு முகத்திலும் நெஞ்சிலுமாக ஒங்கியறந்து மரணத்தின் வலிமையை நிரூபித்து விட்டது. நண்பர் சபாலிங்கம், தோழர் உமகாந்தன், நண்பன் கலைச்செல்வன், தோழர் புஸ்பராஜா..... என்று தொடர் இழப்புகளின் பட்டியலில் நண்பர் முல்லையூரானும் இடம் பிடித்துவிட்டார்.

1984ம் ஆண்டு கோடம்பாக்கத்தின் ஒரு முலையின் குச்சுவீட்டில் தன் துணையோடு முல்லை. அடுத்த தெருவில் இயக்கங்களின் கூட்டமைப்பின் காரியாலயம். இங்குதான் எமது முதற் சந்திப்பு. நிறையப் பேசவில்லை. நிறைவாய்ப் பேசினோம். அந்த நிறைவுதான் தொடர்ந்து எமது நட்பு வலுவடையக் காரணமாயிருந்தது. எனக்குக் கடலை விருப்பம். அதிலும் கொண்டற்கடலை அலாதிப் பிரியம். ஒருநாள் இருவரும் இதனை அறிந்து கொண்டார்கள். அன்றிலிருந்து பல வேளைகளில் அவர்களது காலைச்சாப்பாடு, அல்லது மதியச் சாப்பாடு கடலையவியலாகவே மாறிவிட்டது. “அக்கா கண்டல் செய்யிறாவடா தம்பி, கூட்டிக்கொண்டு வரச் சொன்னவ...” என்று சென்னை வெய்யில் போட்ட குட்டில் வியர்க்க விறுவிறுக்க வந்து நிற்பார் என் அறையில். கடலையை மட்டுமல்ல, கடல்போல் மனக்கிடக்கையில் பொதிந்து கிடந்த பல விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டோம் அந்தக் கோடம்பாக்கத்துக் கோடிப்புற புறாக்கூட்டு அறையில். கவிதை என்ற பெயரால் நான் கிறுக்குவதையெல்லாம் இருவரும் படிப்பார்கள். விமர்சிப்பார்கள், விழுந்து விழுந்து சிரிப்பார்கள், கண்கள் பனிப்பார்கள். “நீ ஏன்ரா தம்பி ஒரு தொகுப்புக் கொண்டுவரக்கூடாது” முல்லைதான் முதலில் கேட்டார். என்னிடமிருந்து பதில் வருமுன்பே “செய்து குடுங்கோவன் குஞ்சு” பணித்தார் குஞ்சக்கா. (முல்லையின் துணையை அப்படித்தான் அழைப்பேன்)

இருவரும் எனது கவிதைகளைத் தொகுத்தனர். “சாம்பல் பூத்த மேட்டில்” என்று பெயரும் வைத்தாயிற்று. கையிலிருந்த பணமோ மட்டுமட்டு. குஞ்சக்காவின் கையிலிருந்த ஒருசோடி காப்பில் ஒன்றை ஏற்கனவே அவரது நாவலுக்காக ஈடு வைத்தாயிற்று. தனியனாய் இருந்த மற்றைய காப்பையும் உருவிக் கொடுத்தார் முல்லையிடம். பேப்பர்க்கடை,

பைன்டிங்கடை, அச்சகம் என்று பொடி நடையாகவே நடந்து திரிந்தோம் முல்லையும் நானும். 1984ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீயில் தொடங்கிய தொகுப்பு வேலை “சாம்பல் பூத்த மேட்டில்” என 1985ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் வெளிவந்தது. “தம்பி டேய் கவனிச்சியாடா... ஒரு குழந்தை கருவிலிருந்து வெளிவாற காலமெடுத்திருக்கடா உன்ர தொகுப்பு” எனக் கண்கள் விரிய பரவசத்தோடு துள்ளிக் குதித்தார். இப்படி நிறையவே முல்லையூரன் பற்றிய நினைவுகளும், நிகழ்வுகளும் இருக்கிறது. ஆனால், முல்லையூரனுடனான அந்த இனிய அனுபவங்களை எழுத இது சமயமல்ல. எழுதுவேன். இப்போது அந்த மனித நேயமுள்ள இலக்கியவாதிக்கு அஞ்சலியாகச் செலுத்த என்னிடம் இருப்பதெல்லாம் அவன் தனது ஈழகுரியன் பதிப்பகத்தால் வெளியீட்டுத்தந்த எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பில் என்னிடம் எஞ்சியிருக்கும் கசங்கிப்போன ஒரேயொரு பிரதி மட்டும்தான்.

சாம்பல் பூத்த மேட்டில், தமயந்தியின் கவிதைத்தொகுதி முதற்பதிப்பு புரட்டாதி 1985 வெளியீடு: ஈழகுரியன் வெளியீட்டு மையம் அறை இல.23, 135 ஒத்தவாடை தெரு, கோடம்பாக்கம், சென்னை-600 024

சாயீரா

முல்லையூரன்

நான் ஒரு ஆப்கான் இளம்புவன்.
ஐந்தாண்டுகளாய் முகம்வழிக்கக் காத்திருந்த பாவலன்,
இக்கரும் காலங்களிலெல்லாம்
என் பாடலுக்கும் மீசை இல்லை.
ஆனாலும் மனதுக்குள் பாடுவதில் அச்சமில்லை.

இன்றுதான் சவரம்செய்து முகம் திருத்தி
ஊரின் முற்றத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்.
அழக்கில் கிடந்த சர்பாணியைத் துடைத்தெடுத்து
வாசனைபூசி
தங்கமும் சிகப்பும் கலந்த தலைப்பாகை போட்டு
கத்திபடாத என்னரும் மீசையோடு பாடி
ஓர் தலைப்பாகை கட்டிய இராசகிரியாட்டம்

இந்த என் காதற் காபுல் நதிக்கரையோரம்
காத்துக்கிடக்கிறேன்
என் காதல் புல்லாங்குழலின் வரவுக்காக.

எத்தனை ஆண்டுகளின் பின்
என் யகயினைக் கண்களால் கவ்வப்போகிறேன்,
என் தாகம் புகிறதா?

எத்தனை நாளிகை எத்தனை புற்களையும் கற்களையும்
கிள்ளி நதியினில் எறிவது?
அவள் வரும்வரைக்கும்.....

இதோ! எனது இடுப்பிலிருந்து எடுத்து
என் புல்லாங்குழலை மீட்டியபடியே
என்னரும் காதலியைப் பாடுகின்றேன் பாடுங்கள்!

ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
எனக்கு வயது இருபத்தி இரண்டு.
பச்சைப் பருத்தி வயல்களுக்கும் அப்பால்
அந்த மலையடிவாரத்தில் தம்பிமாரோடு பட்டம் விட்டு
வானத்தை அழகாக்கிக் கொண்டிருந்த நேரம்.....
வந்தனள் என் இளம் பேரீந்தின் மலர்,
கையிலிருந்த பட்டம் கட்டறக்க
என்மனதுள் புகுந்தாள் வடிவாய்ச் சிரிப்போடு.

அன்றெல்லாம் அவளுக்கு வயது பதினாண்டுகேதான்.
பக்குவமடைந்த பருவமலர்.
பார்த்துக்கொண்டிருக்கவே
சிரிப்பை இளம் வெயிலாய் வீசி மறைந்தாள்.
அப்போது அறுந்த எனது காற்றாடி
மலைமுகட்டில் தொங்கியபடி சிரித்தது.

இவள் எப்படி? எப்போது காபூலில் மலர்ந்தாள்?
எனக்கெனவே அவள் விழிகள் சிரித்தனவே
எனக்கெனவே அவள் கருங்குழல் அப்புறாமுகத்தில்
ஆடியதே?

அவள் அன்று சிரித்தபோது இமைகளுக்குள்
ஓரம்கட்டிய குளிர்நீர் விழிகள்
நீரை நீரால் அள்ளாதல்போலும்
அலையாய் என்னுள் விழுந்தாளே,
எங்கே என் கஞ்சா மலரே?
கனகாலம் உன் வதனபரிசம் இல்லாது தவிக்கும்
இப்புவவனை எந்தக் குகை அறைக்குள் தள்ளினாய்!

அன்றிரவு
தன்கடவுளாம் நிலாவில் யாரோ கால்வைத்த

பூமலை

வஞ்சனைதீரா
என் பெற்றோர் புரண்டிடுதன்ன
நான் என் கம்பளத்தில் புரண்டேனே!
புரிவாயா யசுயின்.

ஓர் மரம் பூ மலர்த்திய மறுநாளே வந்த புயலின
அவர்கள் வந்தனர்
ஆப்கான் கொடியை முடியாடு தூக்கினர்.
நாமே உங்கள் அரசு என்றனர்.
கைதொழுது சிம்மாசனத்தை
துடைத்திடுத்துக் கொடுத்தோம்.
அவர்களே அமர்க்கெவன்றே!

இருந்தனர் அவர்கள்.
கொஞ்சநாட்செல்ல.....
சிறுவர்களே பட்டங்களை கீழே இறக்குக,
மாதுக்கள் யாரும் வீட்டுக்கு வெளியே செல்லலாகா,
பெண்கள் யாரேனும் மினுக்கிச்சென்றால்
தண்டனை இதுவென,
உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரைக்கும்
மறைத்து மறைந்து ஓர் கர்ப்புக்குள்
நுழையுக்கொள்ளவும்,
இசைக்கும் புல்லாங்குழல்களையும்
வீசித்தூரளிகொடுவனவும்,
தட்டி இசைக்கும் மேளங்களையும்
நெருப்பிலிடுக என்றனர்.
ஓர் ஆங்கில வார்த்தையை கேட்பின்
ஆப்கான் தாங்காது என்றும் விதிசெய்தனர் அவர்கள்
வானலைகளுக்கு வேலிகள் நாட்டினர்,
தொலைதூரங்களை மறைத்து
வண்ணங்களுக்கு கருமைபூசினர்.
சாயிரா பிரமாணம் நங்கையர் யாவரும்
தம் முகம் தொட்டு உள்ளங்கால் வரை மறைத்து
பந்தாவில் ஒழிந்துகொண்டனர்.
பார்க்கமட்டும் விழிகளின் ஓர் சாரளம் அமைத்து
வீதியெங்கணும் ஒழிந்து திரிந்தனர்.
வீட்டுக்குள் ஓர் நாலுகவரூள் சிலந்திவலை இறுக்கிய

சாரளங்களுக்குள் அவர்களுக்கு விடுதலை.

பாவம்தரும் உலகைவிலக்கி தவம்செய்கெவன
சாயிரா செல்லியது.

இப்படித்தான் எந்தன் யசுமினும் ஆனார்.
ஓரே ஒருநாள் பார்த்துச்சிரித்தோடு
மலர்ந்த காதல் பந்தாவுக்குள் பரிதாபப்பட்டது.
நெஞ்சு கணக்க வீதியெங்கணும்
அந்த ஒருநாள் நினைவோடு கசங்கித்திரிந்தேன்.

எப்போதோ எல்லாம் அந்த சிறைப்பட்ட பந்தாவோடு
நான் அவனைக் கண்டதுண்டு.
அதுவும் அவளது வாப்பா அருகில் செல்வதை வைத்தே
அவளை உணர்வேன்.
அவள் அந்த விலக்கப்பட்ட வீதிகளில்
ஊர்ந்தபோதிதல்லாம்
புழுதியில் ஓட்டா மென்பாதங்களை
தேடித் தோற்றுப்போகவும்,
காற்றொடுத்துப்போன உன் காலடியைத்
தேடும் எனைப் பார்த்து
அப்பாதைப் புழுதிகள் என்னை பரிகசிக்கும்.

மலைமுகட்டில் வற்றிய புல்லாய்
வார்த்தைவராப் புலவனாய் வாழ்ந்தேன்,
வாடி! என் காதலியே பாராயே!
விழிகள் வற்றி முள்தரும் கணக்களோடு
கரப்பொடு உன்னை எத்தனை நாள் கலவுவதோ?

கந்தகார் நகரத்து அப்பழம்பெரும் புத்தனின்
உடைந்தசிலைக் கற்களாய்
இந்த சபிக்கப்பட்டபூமியில் சிந்திக்கிடத்தல் தகுமோ!
சேர்த்திடுத்து என்னை அந்த பழைய புலவனாக்கு
உன்னை கவிதை செய்கிறேன். நானும் நீயும் பாடிமகிழ.

அந்த உருக்கு நாட்களில்

நதியினில் எறியப்பட்ட ஓர் கடர்
பேசியபடி அணைந்தது,
தன்னை எறிந்தவனை.
என்றோர் கவிதையை எழுதிப்
புசித்தேன்.

சூட்சு இலைவெயாத்த இமையவ
இன்றேனும்
அந்தக் கர்ப்பை எறிந்துவிட்டு
உந்தன் கடல்காணா விழுகளேர
வரம்புகளை மேலி

உன் முல்லா எனும்
நீ புதைந்த குளத்துள்
வந்து நீந்தடி பெண்ணே!
யகயின்!

இப்போதுதான் போர் போயிற்றே.....
அவர்கள் போக அடுத்தவர்கள்
முடிபுனைந்து கொண்டனர்,
இனிமேலும் சாயிர எங்களை பிரிக்காது.
வா! இந்த ஊரை பார்த்து மகிழ்வோம்.
சிசிப்பை குலவி சிசிப்பைப் பிரசவிப்போம்.

இதோ! எங்கள் தேசம்.....
தங்கக் கதிர்களை முகர்ந்தபடி பார்.....

இளம்பிறையோடு குலவிக்கிடந்த
எங்கள் ஆப்கான்,
தன் தரு மேலாடையை நீக்கி முனையபடி
முகம் கழுவிக்கொண்டிருக்கிறது
தனது காலையப்பொழுதில்.
தைமாதப் பனிவிலகா கண் அலம்பும்
காலையில்
காபுல்நதி இன்று பட்டயின்றிப்
பாய்கிறது.
இந்த சந்தோசக் காலையக்குளிர்க்குள்
மேனியை முழுதாய்ப் போக்த்தபடி தலைப்பாகைகளோடு
தங்கள் தாடியை உணர்வியபடியே வீதியில் நிற்பர்.
பார்!
வாயிலும் நாசிலும் ஆலிபறக்க அக்டிபுகள்
அவர்களின் முடி போனதைப் பேசுவர் அன்றேல்
இரத்தம் படிந்த முடி எடுத்து துடைத்துப்பூண்டுக்கொண்ட
அடுத்தவர்கள் பற்றியும் அவர்கள்
பேசிக்கொண்டிருக்கலாம்.

கம்பளக் கடைக்காரன் ஒருவன்
தூசியைத்தட்டியபடி புதிதாய் தன் கடையை
விரிக்கிறான்.
கழுதை ஒன்று தன் பழைய கமைகளோடு
அவசரமில்லாமல் போகிறது. அதை இறக்கிவைக்க.
சிறுவன் ஒருவன் தள்ளுவண்டிவலான்றுடன்
வீதியைக் கடக்கிறான்.
பழுவியாபாரி ஒருவன் பூக்கடைக்காரனோடு
பேசிக்கொண்டிருந்தான்.
உடைந்து தொந்து பொறியில் கிடந்தன பல
கட்டடங்கள்.

தூரப்பார்த்தால்
தூசிகளை துரத்தியபடி ஒரு சிறுவனின்
மஞ்சள்வண்ணப் பட்டம் விண்ணில் பாடியது.
வெடிமருந்துப் புகைமாரா இப்பூமியில்
நேற்றுவரை ஓர் போர்வீரன்போன அந்த
ஒற்றையடிப்பாதையில்
ஒருவன் தோளில் தண்ணீர் சுமந்து செல்கிறான்.

மிதிவெடி பொறுக்கும் நேற்றைய வீரர்கள்
அவதானமாக பூமியை தடவினர்.
வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட ஓர் உடைந்த சுவரில்
இடையிலும் ஒன்றை அருப்பி நுனியிலும் ஒன்றை
மலர்ந்தி
சுவரோடுகவராக நின்றது ஒரு ரோஜாச்செடி.

தங்கமுலாம் பூசிய அரையுருண்டை முகப்பில்
இளம்பிறைபொறித்த பச்சைக்கொடியோடு பள்ளிவாசல்
கம்பீரித்தது.
வாளைலியை கேட்டுக்கொண்டுபோகும் ஒருவனை
முந்திக்கொண்டு
அவசரமாய் இப்போதும் அந்த ஆட்கள்நிறைந்த
இராணுவவண்டி
குண்டுவீழ்ந்த தெருவில் ஆடியபடி போனது.

காபுல்நகரைச் சூழ்ந்த மலைகளின் மேலால்
தோளில் கிடக்கும் குழந்தையைப்போல
அப்பெருமலைகளுக்குப் பின்னாலிருந்தும் மலைகள்
அச்சத்துடன் எட்டிப்பார்த்தன.

வாருங்கள் எங்கள் அரண்மலைகளே!
போர்தான் முடிந்துபோயிற்றே!
இனிமேலும் அச்சமென்ன
வெளிகளில் வாருங்கள் என்பேன்.

மோகனம் இசைத்தது.
குறுகிக்கிடந்த புல்லாங்குழல்கள் நீண்டு இசைத்தன.
எரிக்கச்சொன்ன தம்பட்டமும்
தாளத்தோடு தரையில் வந்தன.
தந்தி அறுந்த வயலின் தாவணிகட்டிக்கொண்டு
இசைத்து வந்தது.
பட்டங்கள் காணித்தன வானில்.

படமாளிகை தந்திரையை சலவையிட்டு
வர்ணங்களுடன் ஓடியது.
மாதினர் எல்லாம் கர்ப்பைவிட்டு வெளியே வந்தனர்
தம் அழகோடு.

இருந்தபோதும் என் ஆப்கானின் மக்களில் பலர்
பசியோடு
பண்டங்களுக்காய் காத்து தட்டேந்தி நின்றனர்.
வழியில்வரும் வண்டியை ஓர் இராணுவக்காரன்
துப்பாக்கியால் மறித்து சோதனை புரிவான்.
அவர்களையும் கடந்து உடலைமுழுமையாய்
போர்த்தியபடி சிவப்பணிகள் கனனோரம் நடப்பர்.

இந்த ஊரில் என் யகமினும் வருவாளா?
ஆம்! அவள் வருவாள்.
ஓர் கவியின் வாக்கு ஒருபோதும் பொய்ப்பதில்லையே!

அதோ என்னவள் வருகிறாள்!
என்ன அழகு.
ஐந்து ஆண்டு முன்பாகப் பார்த்த முகமா?
ஒளிவீசும் இளம்பிறையா?
முழு நிலவா?
முத்தமிடப்படாத ஓர் மஞ்சள் கொடியா?
லிகம்பியற்றும் பருத்தி மலரா?
பாராய்
பாராய்!
பாலா தேனா பேர்ந்துப்பழமா?
மலைத்தேனா..... மஞ்சள் மலரா
றியரான் பாவைவன மண்ணா?
நிலத்துள் இருந்து வெடித்துவந்த கிரோயின் பூவே
அமர் என்றேன்.
அமர்ந்தாள் என்னருகில்.

என்ன மாயம் நீ வெளியே வந்தனை!
இதை ஏற்றிப் பாடுவேம் எழுக! என்றேன்.
எழுந்தாள்.

நான் உன்னுள் வருகிறேன்,
நீ என்னுள் வா!
எங்கள் ஆடைகள் கரைக!
நிறங்கள் கலைக!
கரைகளைமேவி காற்றில் எழுக!
பாவைவன மணல்போல் சேர்ந்தே இணைவேளாம்!
காற்றே எமது உணவு, கடவே எமது தெய்வம்,
நிலமே எங்கள்வீடு, நெருப்பே எமது காதல்,
வெளியே எங்கள் பஞ்சணை!

கலைமான் மலைத்தொடரை மிஞ்சி
அவளை ஆகாயத்தில் உயர்த்திக்கொட்டினேன்,
யகமின் கடலை முதல்முறை பார்த்தாள்.

வா!
இன்னமும் எழுவோம்,
கடலைத்தாண்டி, மலையைத்தாண்டி
எண்ணை வயல்களைத்தாண்டி
கீறப்படாத பூயியின் வரைகோடுகளைத் தாண்டி
புவியை இடமாய் வருவோம் வா!

கீழிருந்து மேலாய் அனுபவிப்போம் இவ்வுலகை வா
யகமின்!
வற்றாத நதிகளில்லை வாடாத மலர்களில்லை
வா! யகமின்!
சகலதையும் புதிதாக புதிப்பிக்க வேண்டாமா?
வா!
எங்கள் சந்திர தெய்வத்தில் நரிகளை சந்தித்து
அவர்களின் கரங்களில் திருக்குரானை தருவோம்,
அதனை திருப்பி எழுதச்சொல்லி
அன்றேல் எரித்துவிடச்சொல்லி.

இப்போதுதான் யகமின் வாயைத்திறந்தாள்.....
எட் கற்பனைப் புலவா!
நீ எனது விடுதலையில் சந்தோசப்படுவதில்
நீ என்னைக் கண்டாய்,
அதனிலும் மேலாக உன்னையும்
இந்த வீதியையும், மலர்களையும் சனங்களையும்
திறந்தவானையும் என்னையும் கண்டேன்.
எனது விடுதலை எனக்கே எனத் தெரிக.....
என்றான் அவள்.

இப்போதுதான் காபுல் நதி பலமாக அவைசெய்தபடி
ஓடியது. அதற்காக வணக்கம் செய்கேன்
இந்த ஆப்கான் புலவன் யான்.
நதிகள் மண்ணில் தரிக்காது பாய்வது கற்பனை.....
ஆனால்
அவை கடலில் சேர்வது உண்மை.
இந்த மத பூயியை வெல்கவென்று
காபுல்நதி ஓடியபடியே சொல்லிச்சென்றது. ●

வாழ்வைப் படைத்தும்,
படைப்பாய் வாழ்ந்தும்...
பாமா எனும் படைப்பாளி

ஓப்பாரி

வருசம் பெறந்தாலும் வகுத்தெருச்சல் தீரலியே
சிறுகச் சிறுகநானு சேத்துவச்ச அம்புட்டையும்
ஒருநானு ராத்திரிலே ஓடச்செறுஞ்சு போட்டானே
படுபாலி போலிக பாடையில போறவனே.
தீங்காம உங்காம தெனஞ்சேத்து வச்சேனே
பீரோலுக் கட்டுலும் பிரியப்பட்டு எடுத்தேனே
பீரோலும் போச்சே பீரோலுக் குள்ள வச்ச
கொஞ்சநஞ்ச நகபணத்தக் கொலகாரன் எடுத்தானே.
அலுயினியச் சட்டிகள் அடுச்சு ஓடச்சானே
அண்டாவ குண்டாவ ஓட்டையாக்கிப் போட்டானே.
வெங்கலப் பாணைகள் வெளங்குகாண்டு நெஞ்சானே
வெறுவாக் கலங்கட்ட வெளங்காத போலிக.

கத்திக்கொண்டு கட்டுல கண்டபடி ஓட்டையிட்டு
கத்திரின்ன காத்தாடி வத்திகொண்டு அடுச்சொடுச்சு
கடன்வாங்கி வச்சபணங் களவாண்டு போன்னானே
களவாணி போலிக கட்டையில போறவனே.
டி.வி. பொட்டிகளைச் செதறடுகச்சுப் போட்டானே
பாலிப்பெய போலிசப் பாம்புவந்து தீண்டாதா
ஆவியோட அங்கமும் நடுநடுங்க வச்சானே
காலிப்பெய போலிச கடவுள் பாக்க மாட்டாரா.
சங்கர லிங்கபுரம் சட்டுணுகண் முழிக்குமடா
என்ன நீ செஞ்சாலும் எந்துருச்ச நிப்பமடா
சாக்குகள் நெருச்சு நீ சங்காரம் செஞ்சாலும்
பொங்கிடையமுமடா போர்க்கொடியத் தூக்குவமடா.

பாமா (இந்தியா)

புருக்கு உதாரணமாக வாழ்க்கையும் எழுத்தும் வேறு வேறல்ல என்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பாமா உத்தரமேரூரில் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தலித் வாழ்தலையை நாவல்களாக எழுதிவரும் பாமா தனது வாழ்வின் இன்னல்களையும் சராசரி வாழ்வில் அவர் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களையும் தனிமைகளையும் எழுத்தாக்கியதோடு அவர் தனித்து வாழ அந்த எழுத்தே துணியையும் வாழ்க்கை பற்றிய தெனியையும் கொடுத்துள்ளது என்பது இங்கு முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இவரால் எழுதப்பட்டு இன்று பலராலும் பேசப்படும் கருக்கு (1992), சங்கதி (1994), குகம்புக்காரன் (1996) நாவல்கள் மூலமும் மற்றும் சிறுகதைத்தொகுப்பு மூலமும் தமிழின், தலித் படைப்பின் முக்கிய படைப்பாளியாக தன்னை வெளிக்காட்டியவர் பாமா. கருக்கு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் பெங்களி, குஜராத்தி, இந்தி, கன்னடம், மலயாளம், மராத்தி, ஒரியா, பஞ்சாப், தெலுங்கு, உருது பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது இவரது சிறுகதைகளை விடியல் பதிப்பகம் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். தழும்புகள் காயங்களாகி, வன்மம், ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் என்பனவாகும். இவர் கவிதைகளையும் எழுதி வருகின்றார். பாமாவின் கவிதையொன்றை உயிர்மெய் பெருமையோடு இங்கே பதிவு செய்கின்றது.

மலையகப் பெண்களும்,

நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளும்

மலையகப்பசுமை மனங்களில் இருக்கும், அங்கு வாழும் பெண்களின் ரணங்களோ பசுமைக்குள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். இன்னும் கீழ் இறங்கி வராத துயரங்களுடன் பெண்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படும். பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும், உடல்கள் உரமாக எரியும், உணர்வுடன் தேயிலைச்செடிகள் கொழுந்துவிட்டு வளரும்.

-ராணி வேணி (இலங்கை - மலையகம்)

ஊடறு இணையத்தளத்திலிருந்து தேடிமையுடன்

வளர்ந்துவரும் இந்தத் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் காலங்களும் பல வகையிலும் மாறிக்கொண்டு சென்றாலும் சட்ட திட்டங்களில் பெண்கள் சுதந்திரமாக வாழலாம் என்று ஏட்டளவில் வெளியாகினாலும், நாகரீகம் வளர்ந்துவிட்டாலும் மனிதனுடைய எண்ணங்கள் என்னமோ மூர்க்கத்தனமானவையாகவும், காட்டுமிராண்டித்தனமானவையாகவும் மிகக் கொடுமையாக மாறிவருகின்றது. இதில் பெண்கள் பலர் பலியாகி விடுகின்றனர். இதற்குள் தோட்டப்பூறுங்களில் உள்ள அப்பாவி மலையகப் பெண்கள் எதிர்கொண்டுவரும் வன்முறைகளோ எழுதி விளக்கிட முடியாது.

கீழே நாம் விபரிப்பவை வெறும் கற்பனைக் கதையல்ல. இவை அனைத்தும் உண்மைச் சம்பவங்கள். இவற்றில் காட்டப்படும் வன்முறைகள் எதுவுமே வெளிக்கொண்டுவரப்படவில்லை.

மலையக சமூகங்களில் நடைபெற்ற உண்மையான சம்பவங்கள் சிலவற்றை நாங்கள் இங்கு பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றோம். எத்தனை வன்முறைகள், உண்மைச் சம்பவங்கள் இவை....

- பாடசாலை செல்லும் மாணவி, தந்தையால் தாயாக்கப்பட்டது.....
- தந்தையால் பாலியல் வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டபின் சிறுமி கொலை செய்யப்பட்டது.....
- 2வயதுக் குழந்தை தாயின் முன்னிலையில் கொடுமையான வல்லுறவுக்குட்படுத்தப்பட்டு சாகடிக்கப்பட்டது.
- தங்கை அக்காவின் கணவரால் கர்ப்பமாக்கப்பட்டு சமூகத்தின் பழிக்கு ஆளாகியிருப்பது....
- தோட்ட வைத்திய நியமனத்துக்குச் சென்ற பெண் முகாமையாளரிடம் தனது நியமனத்திற்கு லஞ்சமாக அவளது உடலைக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானது.....

- மனைவி தினமும் பாலியல் பலாத்காரத்துக்கு உட்படுத்தப்படுவது....

இப்படியான நிகழ்வுகள் அதிகரித்துவரும் இச் சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களின் நிலை கேள்விக்குறியாகி விடுகின்றது. இவற்றிற்கு, இந்நிலைக்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

அழகான நிலவு, குளிர் தரும் இரவு, பனியின் வெண்மை..... அம்புலிக்குப் போகலாம் என அமுதாட்டிய அண்மையும் அறியாத உண்மை

..... அங்கே இருப்பதுவோ இருள் அடர்ந்த வெளிகளும் இரும்பான பாறைகளும் இன்னும் வெளித் தெரியாத பயங்கர ரகசியங்களும் என்பதை, மனதை அள்ளும் சந்திரன் போலவே இங்கும் இன்னொரு அம்புலி இலங்கையில் உள்ளதை எம் காதுகள் அறிகின்றன.

மலையகப்பசுமை மனங்களில் இருக்கும், அங்கு வாழும் பெண்களின் ரணங்களோ பசுமைக்குள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். இன்னும் கீழ் இறங்கி வராத துயரங்களுடன் பெண்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படும், பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும், உடல்கள் உரமாக எரியும், உணர்வுடன் தேயிலைச்செடிகள் கொழுந்துவிட்டு வளரும்.

அதிகார வர்க்கத்திற்கும், சமூக அடக்குமுறைக்கும் பயந்த குயில்கள் தம்மை வெளிப்படுத்தாது சோகம் பாடும். மலைகளின் காடுகளில் தம் முகம் மறைத்து குயில்களின் குரல்களில் இத்தனை சோகங்களும் சொட்டுச் சொட்டாய் வழிய எங்கும் பரவாதபடி தடுத்து நிற்கிறது மலை.... அரன்களும், முதலாளியர் மாளிகைகளும்..... அதன் கீதங்கள் கரையும், காற்றில் பரவும் மண்ணில் இறங்க, அவை எம் மனங்களைச் சுடும்.

(சூரியா பெண்கள் அமைப்பினரின் செய்தி மடலுக்கு வந்த இந்த மலையகப் பெண்ணின் குமுறலை ஊடறுவுக்கு அனுப்பித் தந்தவர் விஜயலக்ஷ்மி)

சொல்ல மறந்த சோகம்

வெகுமதி - ஒரு குறும்பார்வை

-யோகி-

அண்மையில் ஒஸ்லோ மாநகரில் சில குறும்படங்களுடன் நளமான ஒரு திரைப்படமும் திரையிடப்பட்டது. அவைகள் புகலிட வாழ்வின் அவலங்களை மையமாகப் பேசின. இறுக்கமான தனிமனித ஒழுக்க கட்டுக்கள் எவ்வாறு மனித வாழ்வை சிதைக்கிறது என்பதை ஒரு படம் பேசியது. இன்னொன்று காகித கலியாணத்தினால் ஏற்படும் உணர்வுச் சிக்கலை எமது கலாச்சார மட்டத்தில் கணிக்க முயற்சிக்கிறது. கருவை கதையாக்கலிலும், காட்சிப்படுத்தலிலும் இப்படத்தில் சிறிய ஒழுங்கை முயற்சித்திருந்தார்கள்.

வெகுமதி - இன்னொரு குறும்படம்.

15நிமிடங்களுக்கு சற்று கூடுதலான நேரத்தினுடன் நான்கு பாத்திரங்களுடே- இதுவரை யாருமே பேசாத- சொல்ல மறந்த ஒரு சோகத்தைப் பேசியது இக்குறும்படம். ஓர் உயிர் சோகத்தை- உயிரான ஒரு வாழ்க்கை மெய்யால் கணிப்பிட முயன்றது. கணவனின் உயிராபத்தின்போது ஒரு தமிழ் மனைவி எவ்வாறு அந்நிலையை எதிர் கொள்கிறாள் என்பதை திரைப்பட மாக்கியிருந்தார்கள். எமது கலாச்சாரம் எதை இப்பெண்களிடம் எதிர்பார்க்கிறது என்பதைப் பேசியது வெகுமதி.

பெரும்பாலான எமது பெண்களின் காதலும் வாழ்வும் விலையினால் தீர்மானிக்கப்படுவதுதான். தமது உயிர்க்காதலுக்குள் எதிர்கால வாழ்வுக்கும் சந்தைநிலைவரம் பேசுகவார்த்தைகளுடாக நாம் விலை வைத்து விடுகின்றோம்.

எமது ஆண்களோ பெண்களோ இதற்காக சற்றும் வெட்கப்படுவதில்லை. மேற்கத்தைய செழிப்புகளை அனுபவிக்கும் நாமோ கணத்தில் காணியும் வீடும் எதிர்பார்ப்பதுடன் சரக்கு ஏற்றுமதிச் செலவையும் பெண்ணின் குடும்பத்தில் சுமத்திவிட்டு நாலு நண்பருடன் விமான நிலையத்தில் இறக்கப்படும் பொருளை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றோம். இதுதான் ஒரு சாதாரண தமிழ்ப்பெண்ணின் மனிதப் பெறுமதி. ஒழுங்கு படுத்தப்படும் மணங்களில் சந்தைவிலைகள் மிக எகிறிவிடும். உயர்சந்தை விலைகளால் ஆண்சமூகமும் அவர்களது குடும்பமும் பெருமைப்படுவதால், இவர்களை வெட்கம் சற்றும் அணுகுவதில்லை.

புலம்பெயர் இலக்கியங்களில், கலைப் படைப்புக்களில், கலாநிகழ்வுகளில் கலைநயம், படைப்பாற்றல், படைப்புக்களின் வீச்சுத்திறன்களை தேடல் பெரும்பாலும் பாடலையில் பசுந்தரை தேடும் முயற்சிதான். சிறந்த படைப்பாளிகள் இல்லையோ...? இருக்கவே செய்கிறார்கள். பரவலாக தனித்தே இருக்கிறார்கள். தமது தனித்திறமையே வரலாற்றின் சிறந்த படைப்புக்களை

உருவாக்கிவிடும் என்று புதுப் போதகர்கள்போல் முழுமையாக நம்பி தனித்தே இருக்கிறார்கள்.

கூப்பனுக்கு அரிசி வழங்கும் அரச கடைகள்போல் ஒரு கணணி ஒரு கீபோட்டுடன் குறைந்தது ஆளுக்கொரு குறுந்தகடு கொணர்தல், ஒரு பத்துப் பாட்டுப் பழகி பரதம் அரங்கேற்றல் போன்ற அற்ப ஆசைகளுடன் இவர்களின் கலைச்சேவை வேகம் குறைந்து விடுகின்றது.

வெகுமதியும் பெரிதாக இதற்குத் தப்பவில்லை. உயிருடன் போராடும் கணவனுக்கு மாற்றுச் சிறுநீரகம் வேண்டி, தன் எல்ல முயற்சிகளையும் எடுக்கும் ஒரு தமிழ் மனைவியின் கதையை நான்கு பாத்திரத்தினூடே பேசியது வெகுமதி.

இம்மாதிரி முயற்சிகள் பாராட்டப்பட வேண்டும். சிறந்த தொழில்நுட்பம், தொழில்முறைக் கலைஞர்கள், நேரம் போன்ற வளங்கள் இல்லா நிலையில் தொடரும் எமது கலை முயற்சிகள் நிச்சயம் பாராட்டப்பட வேண்டும். நாம் பேசவேண்டியது கிடைக்கக்கூடிய தொழில்நுட்பம், தொழில்சாராக் கலைஞர்கள் பற்றாத நேரம் போன்றவற்றை எவ்வாறு கையாள்கிறோம் என்பதைத்தான்.

வெகுமதியின் பாத்திரப்படைப்பு மிகவும் அழகானது. கதை நடத்தும் பாங்கு, பாத்திரங்களினூடே கதை வளர்த்து விதமும் நன்றாக இருந்தது. உணர்வு வெளிப்பாடுகளில் சில சமயங்களில் நிறைவின்றை காணப்பட்டன. கலையாக்கங்களில் இறுதி நிலைகளில், "ஒரு திடீர் அதிர்ச்சி" தரல் பழைய சிறுகதைப்பாணி. இதுவேல்லாம் ஒரு பெரிய விடயமல்ல.

திரைப்படக்கலையாக்கலில் மிக அடிப்படையான சில விடயங்கள் உண்டு. காட்சிப்படுத்தல், ஒளியளவு, புகைப்படக்கருவி கையாள்தல், இசை சேர்ப்பு இவைகள் ஒரு படத்தினை உயிர்ப்பிக்கும் நுட்பங்கள். ஒளியின் அளவிடுகள் காட்சியின் தன்மைக்கேற்ப மாறுபடவேண்டியது அவசியம். பல காட்சிகளில் நண்பகல் போன்ற ஒளிவெள்ளம் காட்சித்தாக்கத்தைப் பலவினமாக்கிவிடும். காட்சி பற்றிய உணர்வு காட்சிப்படுத்தலில் உள்ள ஆழ்ந்த அறிவு, கற்பனை வளமுமிருப்பின் இவை இலகுவாகக் கைவரக்கூடும். பாத்திரங்கள் பளிச்செனத் தெரிந்தால் போதும் என்பது இக்கலை வடிவம் பற்றிய அறிவுக்குறையே.

இசைச் சேர்ப்புப் பற்றி வெகுமதி படைப்பாளிகள் மிக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. அநேகமான காட்சிகளில் பொருந்தா இசைத்தேர்வு காட்சிகளை வலுவிழக்கச் செய்கிறது. படைப்பாக்க அறிவு, கற்பனாவளம், இசை பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு, காட்சி வெளிப்பாட்டு உணர்வற்றி இசையாக்குவோர், படைப்பாளியின் எண்ணங்கள் ஒன்றாவதுடன் பார்வையாளர்களை எவ்வாறு ஒரு காட்சி பாதிக்கிறது என்பது பற்றியும் தெரிதல் அவசியம். ஏதேனும் கருவிகளை இசைப்பதால் மட்டும் நல்ல இசையை உருவாக்கிவிட முடியாது.

முடிவாக இப்படத்தில் ஒரு மிக அடிப்படையான விடயத்தைக் குறிப்பிடல் போதுமானதாகும். கதையின் கரு, கதையின் நாயகி தன் சிறுநீரகத்தை உயிரான காதுலுக்காக கலியாணத்திற்காக ஏற்கனவே விற்றுவிட்டள் என்பது. எமது தமிழ் சமூக அமைப்பில் இக்கொடுமை பரவலாக நடக்கிறதா? யாரும் பாடாத, எழுதாமற்போன- சொல்ல மறந்த சோகம் பெண்கள் சோகம்தானே என்று கண்டு கொள்ளப்படவில்லையா? இச்சோகம் எங்கேனும் எமது சமூகத்தில் நடந்தேறியிருக்கலாம். அப்படியினும் அதற்குரிய கனதி ஒரு செய்தி வலுவே. ஏதாவது தினசரியில் செய்தியாகலாம். அல்லது சில கவிதைகள் கூடப் பாடப்படலாம்.

தமிழ்ப் பெண்களின் பல்வேறு போர்க்கால அவலங்களைப் பாடி இருக்கிறார்கள். கலைநிகழ்வு, திரைப்படங்கள் இச்சோகத்தினைக் கண்டு கொள்ளாதது ஏன்? வானில் வரும் வால்நட்சத்திரத்திற்கு இலக்கிய ஆவணமாகும் கனதி வந்துவிடுவதில்லை. இன்னும் வரவில்லை. இதுதான் இன்றைய கலை யதார்த்தம். ♦

கடல்மீனாண்ட நிலவெழுதும்...

அன்பின் தம்பி
எவர்க்கும் எதுவும்
காரணமாக விரியலாம்
எமக்கும்....

முன் பின் அறியா இருட்டு
அறைக்குள் அடைக்கப்பட்ட பூனையாய் - நீ
உணருகின்றபோது
எனக்குள் சுரமற்ற மழை.

வாழ்வு
முழுகிக் கரைவதற்கு மட்டுமல்ல,
மீண்டும்! மீண்டும்!
முளைத்து உயிர்ப்பதற்காய்.

ஒரு நுனிப் புல்லோடும்
அதில் தூங்கும் பனியோடும் பேசு.
எதையும் சந்தேகத்தோடு தேடு படி
புரிந்து கொண்டே பேசு.

மதங்களுக்குள் மனங்களைத் தேடாதே!
மனங்களுக்குள் மதங்களைத் தேடு!
புரிந்து கொண்டே பேசு.

துகன்களைத் துடைத் தெறிந்திட - என்னிடம்
ஒரு பொட்டுத் துணி இல்லை.
மண்ணைப் புரட்டிட உன்னிடம்
கத்தி, கடப்பாசி, கலப்பை
எல்லாம் உண்டு.

எல்லாம் எல்லோர்க்குமானால்
எனக்கும் சந்தோசம்.

இறுதியாக
ஓர் வேண்டுகோள்!
எதிரியின் பாசறைக்குள்
என்னைத் தேடாதே!
ஒடுகின்ற நதியில்
காணுகின்ற நிலவு நான்

நான் சிறகை விரிப்பது
பறப்பதற்கு மட்டுமல்ல
உன்னை அணைப்பதற்கும்தான்

வாழ்வு
முழுகிக் கரைவதற்கு மட்டுமல்ல,
மீண்டும்! மீண்டும்!
முளைத்து உயிர்ப்பதற்காய்.

-கரவைதாசன்-

ஒளியோவியம்: தமயந்தி

2006, ஜூன் மாதத்தின் பிரதான வழக்குகள்

துருக்கி:

கடந்த வருடத்திலே, PEN ஆனது, துருக்கி நாட்டின் எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், வெளியீட்டாளர்கள் ஆகியோரின் தம் எழுத்துக்காக வழக்கு தொடுக்கப்பட்ட அல்லது நீதிமன்றில் ஆஜராக்கப்பட்ட 60 இற்கும் மேற்பட்ட நிகழ்வுகளைக் கண்காணித்துள்ளது. இவ் விசாரணைகளின் முடிவில் நீண்ட கால சிறைத் தண்டனைகள் வழங்கப்படா விட்டாலும் குற்றமின்மை நிரூபிக்கப்பட்டதற்கான உத்தரவாதம் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. இதனால் பெரும்பாலும் சிறிய அபராதக் கட்டணங்களும் ஒத்திவைக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளுமே வழங்கப்பட்டுள்ளன. சட்டத்தின் கெடுபிடிகள், துருக்கி தேசத்திற்கான கண்டிப்புகளையும் விமர்சனங்களையும் மௌனிக்கவே பயன்படுகின்றன.

இம்மாதம் இன்னொரு துருக்கி எழுத்தாளர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

மனசாட்சியுள்ள ஒரு எதிர்ப்பாளரான மெஹ்மெட் ரெஹ்மான் கைதினை எதிர்த்து பிரதிவாதமாக வெளியிட்ட

கட்டுரை ஒன்றினை, அது மக்களை ராணுவத்திடமிருந்து அந்நியப்படுத்தவதாகக் கூறி, ஆங்கில PEN இனுடைய கௌரவ உறுப்பினரான பெரிஹான் மக்டென் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளார். இக்குற்றஞ்சாட்டு ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டால், இவருக்கு 3 வருட சிறைத்தண்டனை வழங்கப்படலாம். இவரது வழக்கு 2006, June 7 ஆம் திகதி விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பெரிஹான் மக்டெனுக்கு எதிரான குற்றஞ்சாட்டுக்களை கைவிடும்படி கேட்கும் மனுக்களை பின்வரும் முகவரிக்கு தயவுசெய்து அனுப்பி வைப்புகள்:

பிரதம மந்திரி றாசெப் ராயிப் ஏடொகான்

TC Easbaskanlik, அங்காரா, துருக்கி.

Fax: 00 90 312 417 0476

துனிசியா:

துனிசியா நடவடிக்கை : 1-31 May 2006

ஆங்கில PEN ஐப் பொறுத்தவரை, பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்கு எதிரான அடக்குமுறை மிகுந்த கரிசனைக்குரியதுடன், நாங்கள் சர்வதேச PEN இன் துனிசிய பிரச்சாரத்திலும் பங்கேற்கிறோம்.

தம் பம்மாதது-ஜனநாயகத்தினை மூடி மறைக்க, துனிசிய அரசு கங்கணம் கட்டி செயல்படுகிறது. அத்துடன் வெளியே தெரியாதபடி திரிபு படுத்திய ஆனால் மிகவும் ஆணித்தரமான தணிக்கையை கொண்டுள்ளது. 2005 நவம்பர் மாதம் துனிசில் இல் நடந்த தகவல் சமூகத்திற்கான உலக மாநாட்டில் இதற்கான தெளிவான அறிகுறிகளை, சர்வதேச PEN இன் சிறை-செயற்குளவின் எழுத்தாளர்கள், கண்கூடாகக் கண்டுள்ளார்கள். பேச்சுச் சுதந்திரமும், ஒன்று கூடலுக்கான சுதந்திரமும் பறிக்கப்பட்ட நிலையில், எழுத்தாளர்கள், சுய-தணிக்கையை கடைப்பிடிக்கும் நிலையைத் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. வெளியிடக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் கிடையாத காரணத்தாலேயே தாம் விரும்பினாலும், புத்தகங்களை எழுதாமல் இருப்பதாக எழுத்தாளர்கள் விளக்கினார்கள்.

Sihem Bensdrine

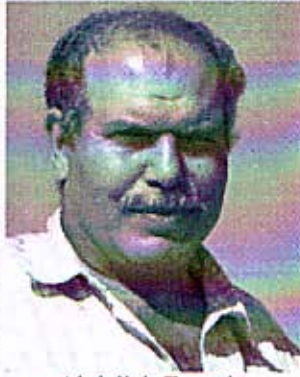
துனிசியாவிலுள்ள, கீழே தந்துள்ள எழுத்தாளர்களுக்கெதிரான வதைகள் (சிறையிடல் அடங்கலாக) சம்பந்தமாக, நாங்கள் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளோம். எந்த ஊடகத்தினூடாகவும், இணையம் அடங்கலாக, தங்கள் கருத்துக்களை சுதந்திரமாக

கூறுவதனால் எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் துன்புறுத்தப்படுவதை இல்லாவண்ணம் செய்யுமா, தனிசிய அதிகாரிகளை, PEN கேட்டுக் கொள்கிறது. அத்துடன் இணைய எழுத்தாளரும், மனித உரிமைகள்வாதிபுமான “மொஹமட் அப்போ” வை, எந்தவித நிபந்தனைகளும்மின்றி உடனடியாக விடுதலை செய்யுமாறு PEN கேட்டுக்கொள்கிறது.

Mohammed Abbou

மேலும் சிறைம் பென்செட்றின், நாசிகா றஜிபா, லொப்ரி ஹாஜி, அப்தல்லா சோஹி ஆகியோரையும் துன்புறுத்துவதை உடனடியாக முடிவுக்குக் கொண்டு வருமாறு கேட்கப்படுகிறது.

Abdallah Zouari

அமைதியாகத் தங்கள் பேச்சுக் கதந்திரத்தை அனுபவித்த ஒரே காரணத்துக்காகவே இவ் வெழுத்தாளர்கள் குறிவைக்கப்பட்டுள்ளதாகவே PEN கருதுகிறது.

ஈரானிய கல்விசார் ஊழியர் கைது;

அவரது நிலை குறித்து கவலை

2006 சித்திரை 27 இலிருந்து, எவின் சிறைச்சாலையில் எந்தவொரு வெளித் தொடர்புகளும் இன்றித் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் எழுத்தாளரும், கல்விசார் ஊழியருமான ராமின் ஜஹன்பெக்ஞுவின் பாதகாப்புக் குறித்து ஆங்கில PEN இணைய சிறை-குழுவின் எழுத்தாளர்கள், மிகுந்த கவலையும் அக்கறையும் கொண்டுள்ளனர். சிறையில் அவரை நடத்தும் விதம் குறித்து பலத்த சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. அங்கே அவரை சிகிச்சைப் பிரிவில் வைத்திருப்பதாக ஊர்ஜிதமற்ற தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவரின் தடுத்து வைத்திருத்தல் ஆனது, ஈரான் கைச்சாத்திட்டுள்ள “International Covenant on Civil and Political Rights” உடன்படிக்கையின் 19ஆம் சரத்தினை மீறுவதாயின், அவருடைய உடலாரோக்கியம், பாதகாப்பு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தக் கோரியும், அவரை நிபந்தனையற்ற உடனடி விடுதலை அளிக்கக் கோரியும் ஆங்கில PEN வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. எழுத்தாளரும், கல்விசார் ஊழியருமான ராமின் ஜஹன்பெக்ஞு, 2006, சித்திரை 27ஆம் திகதியன்று சர்வதேச கருத்தரங்கு ஒன்றில் கலந்து கொள்வதற்காக புறப்பட்ட போது, ரெஹ்நான் வீமான நிலையத்தில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டார். தொடர்ந்து அவரது வீடு தேடப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது.

அவரது கைது, வைகாசி 3ம் திகதி வரை

ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படவில்லை. அதன் பின்னரும் கூட கைதுக்கான காரணங்களோ, குற்றச்சாட்டுக்களோ வெளியிடப்படவில்லை. முடிபரிமைக்குரிய குழுக்களுடனும், வேறு எதிர் குழுக்களுடனும் தொடர்பு வைத்திருந்ததாகவும், ஒற்று வேலை செய்ததாகவும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளதாக ஊர்ஜிதமற்ற தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அண்மைக்காலங்களாக அவர் கனடா, ஸ்பெயின் மற்றும் பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளின் பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த பேட்டிகளில், ஈரானிய அரசாங்கத்தைச் சாடியதாகக் கூறப்படுகிறது. அவர் சார்பாக சமரசம் பேச கனடா அரசு முயற்சி செய்வதாக நம்பப்படுகிறது.

Ramin Jahanbegloo

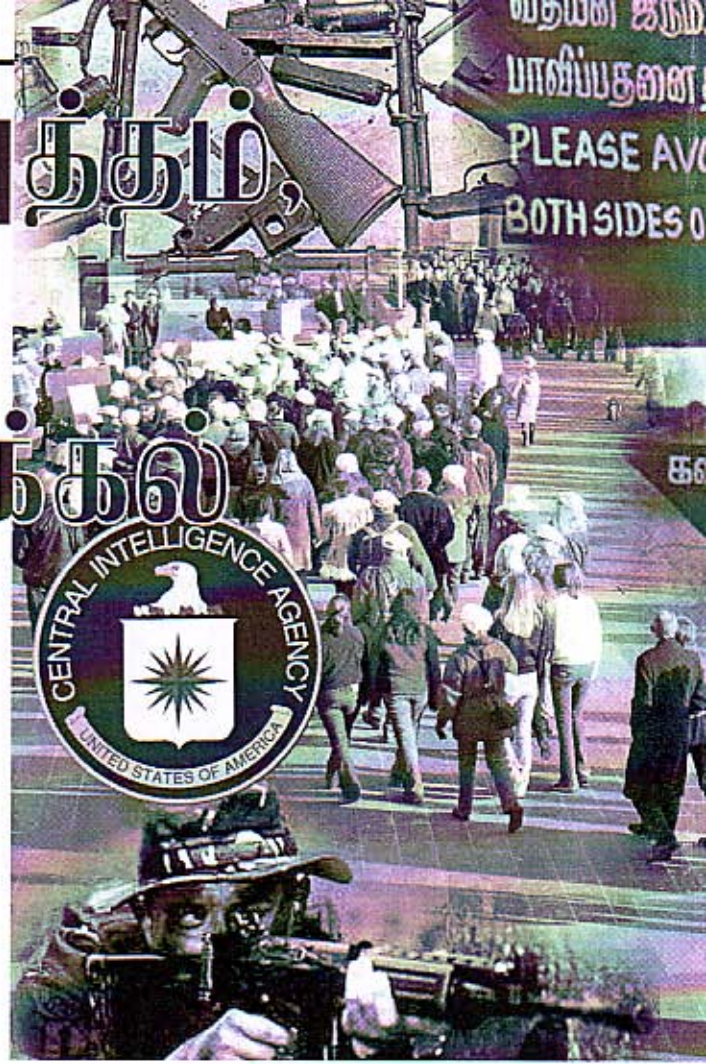
சர்வதேச பொது மன்னிப்புச்சபையின் கருத்துப்படி:

40 வயது மதிக்கத்தக்க ராமின் ஜஹன்பெக்ஞு என்பவர், ரெஹ்நானிலுள்ள, தனியாருக்குச் சொந்தமான, கலாச்சார ஆராய்ச்சிச் சபையின் தற்கால கல்வித் திணைக்களத்தின் தலைவர் ஆவார். தத்துவம், சமகால நிகழ்வுகள் ஆகிய விடயங்களிலே 20க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்களை ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மற்றும் பேர்சியன் ஆகிய மொழிகளிலே எழுதியுள்ளார். மேலும், சர்வதேச பத்திரிகைகளுக்கும், சஞ்சிகைகளுக்கும் ஈரானின் நிகழ்வுகள் சம்பந்தமாக நிறைய ஆக்கங்களை வழங்கியுள்ளார். அவருடைய இணையத்தளத்தின் <http://www.iranproject.info/topfram.htm> முதற்பக்கம் ஆனது அவரின் கைதினை அடுத்து அகற்றப்பட்டுள்ளது.

அறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைவாதிகள் ஆகியோரைக் குறி வைத்து துன்புறுத்துவதற்கு, ஈரானின் சட்ட முகாமைத்துவத்திலுள்ள அடிப்படை ஒட்டைகள் இடம் கொடுக்கின்றன. கூட்டம், தேசிய பாதகாப்பு ஆகியவ சம்பந்தமாக தண்டனைச் சட்டத் தொகுப்பில், மேலெழுந்த வாரியான வசன நடையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் பிரகாரம், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டப்படி அனுமதி அளிக்கப்பட்ட, பத்திரிகைத் தொழில், பொது அறிவிப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட பல நடவடிக்கைகள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. தடுத்து வைக்கப்பட்டிருப்போர், பெரும்பாலும் வாரங்களாகவும் மாதங்களாகவும் தம் குடும்பத்துடனோ, தாம் தெரிவு செய்யும் சட்டத்தரணியுடனோ தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் பேணப்படுகின்றனர். இது விசாரணை முடிபும்வரை தொடரும்; விசாரணைக்காலத்துக்கோ வரையறை கிடையாது. ●

உள்நாட்டு யுத்தம் சமாதானம், உலகமயமாக்கல்

சமுத்திரன்

இரண்டாம் உலகயுத்தத்திற்குப் பின்னர் அரசுகளுக்கிடையிலான யுத்தங்களைவிட உள்நாட்டு யுத்தங்களே அதிகரித்துள்ளன. இந்த உள்நாட்டு யுத்தங்கள் ஆசிய ஆபிரிக்க லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் நிழல்யுத்தத்தின் (Coldwar) முடிவுக்குப்பின்- அதாவது சோவியத் முகாமின் மறைவுக்குப்பின் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் இடம் பெற்றுள்ளன அல்லது இடம்பெறுகின்றன. பல ஆய்வுகளின்படி அரசுகளிடையே ஏற்படும் யுத்தங்களைவிட உள்நாட்டு யுத்தங்கள் பொதுவாக நீண்டகாலம் தொடர்வனவாகவும் சுமுகமான தீர்வைப் பெறுவதில் மிகவும் சுடினமானவையாகவும் இருக்கின்றன. உள்நாட்டு யுத்தம் எண்போது அது ஒருவித வெளிநாட்டுத் தொடர்புமற்ற தனியான நிகழ்வைக் கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கும் சர்வதேச தொடர்புகளுண்டு. அதன் தொடர்ச்சிக்கும் சிக்கல்களுக்கும் தீர்வின் தடைகளுக்கும் வெளிவாரிச் சக்திகளின் பொறுப்புகளும், தாக்கங்களும் உண்டு.

உள்நாட்டு அரசியல் முரண்பாடுகளும் யுத்தங்களும் சர்வதேச மயமாக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் யுத்தங்களை அரசியல் ரீதியில் தீர்த்து வைப்பதிலும், சமாதானத்தை உருவாக்குவதிலும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திக்

கொள்கைகளை வகுப்பதிலும் பல்பக்க நிறுவனங்களும் முக்கிய பங்கினை வகிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இன்றைய உலகமயமாக்கல் கட்டத்தில் இந்தப் போக்கானது சமீபத்திய காலங்களில் மிகவும் பலம் பெற்றுள்ளது. ஆகவே ஒருபுறம் உள்நாட்டு முரண்பாடுகளும், யுத்தங்களும் சர்வதேச மயமாக்கப் படுகின்றன. மறுபுறம் அவற்றின் தீர்வுகளுக்கான வழிமுறைகளும் செயற்பாடுகளும் சர்வதேச மயமாகின்றன. இந்தக் கட்டுரையில் இந்தப் போக்குகள் பற்றிய சில பொதுப்படையான கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டு உரையாட விரும்புகிறேன்.

உள்நாட்டு யுத்தங்களும் "சர்வதேச சமூகமும்"

இன்றைய உலகில் மேற்கத்திய முதலாளித்துவ ஜனநாயக நாடுகள், அமைதியின் உறைவிடமாகவும், அதே உலகின் மற்றைய பகுதி உள்நாட்டுக் கொந்தளிப்புக்கள் மிகுந்ததாகவும் இருப்பதாகச் சில வலதுசாரி ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்க ஜனாதிபதி Bushஇன் தத்துவத்தின்படி "ஜனநாயகங்களிடையே போர்கள் இடம்பெறுவதில்லை" ஏனெனில் அவை நாகரீகமான வழிகளில் தமது பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றன. வரலாறு பற்றி Bushஇன் அறியாமை

போராட்டங்களை ஆதரித்தன. மறுபுறம் அமெரிக்க உளவு ஸ்தாபனமாகிய CIA இந்தப் போராட்டங்களுக்கு எதிராக சர்வாதிகார பாசிச அரசுகளுக்கு பல்வேறு உதவிகளை வழங்கியது. அதுமட்டுமல்ல சோவியத்யூனியன், கியூபா, சீனா போன்ற நாடுகளுக்கு எதிராக சீகுலைவு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டது. வியட்நாமில் அமெரிக்கா நடத்திய ஆக்கிரமிப்பு, நிக்கரகுவாவின் புரட்சிகர அரசுக்கெதிராக உருவாக்கி உதவிய எதிர்ப்புரட்சி இயக்கங்கள், சிலியில் ஜனநாயக ரீதியில் ஆட்சிக்கு வந்த இடதுசாரி அரசாங்கத்தைப் பாசிச ராணுவச் சதிக்கூடாகக் கவிழ்த்தது. போன்ற அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய செயற்பாடுகளை மறக்க முடியுமா?

சரி. நிழற்போருக்குப் பின் நடப்பது என்ன? சோவியத் முகாமின் மறைவிற்குப்பின் "யுத்தங்கள் வரலாறாகி விட்டன நிரந்தர அமைதிக்கான காலம் தோன்றி விட்டது" போன்ற பிரச்சாரங்கள் வெளிவந்தன. ஆனால் உலக யதார்த்தங்களோ வேறாக இருந்தன. கடந்த இருபது வருடங்களாக செல்வந்த நாடுகள் பல்வற்றின் ஆயுத உற்பத்தியும் ஏற்றுமதிகளும் முன்பை விட அதிகரித்துள்ளன. ஐ.நா.வின் பாதுகாப்புச்சபையின்(security council) அங்கத்துவ நாடுகளான USA, ரஷ்யா, பிரான்ஸ் ஆகிய மூன்றும் உலக ஆயுத ஏற்றுமதியின் 80 வீதத்திற்குப் பொறுப்பாயுள்ளன. USA உலக ஆயுத ஏற்றுமதியின் 50 வீதத்தைக் கொண்டுள்ளது. ரஷ்யா அதற்குப் போட்டியாக உள்ளது. உலக ஆயுத விற்பனையின் 60 வீதம் வளர்முக நாடுகளுக்குச் செல்கிறது. இது சட்டபூர்வமான வர்த்தகம். கறுப்புச்சந்தைகளுக்கூடாக இடம்பெறும் ஆயுதக்கொள்வனவுகளும் பெருமளவில் வளர்முக நாடுகளுக்குத்தான் சென்றடைகின்றது.

சட்டபூர்வமாக வளர்முக நாடுகளுக்குச் செல்லும் ஆயுதங்களில் ஒரு பகுதி பல வழிகளுக்கூடாக வேறு நாடுகளுக்கும். ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் இயக்கங்களுக்கும், பாதாள உலகக் குழுக்களுக்கும் விற்கப்படுகிறது. பல ஆயுத விற்பனைத் தரகர்கள் அரசாங்கங்களுக்கும் அவற்றை எதிர்த்துப் போராடும் இயக்கங்களுக்கும் ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்ய உதவுகிறார்கள். ஜனநாயகங்கள் போருக்குப் போவதில்லை என்றும் யுத்தம் தேவையற்றது என்றும் கூறும் நாடுகள் ஆயுத உற்பத்தியிலும் ஏற்றுமதியிலும் ஈடுபட்டிருப்பது அவற்றின் இரட்டை நியமங்களைக் காட்டுகிறது. இதில் ஆச்சரியம் தரும் விடயம் என்னவெனில் உலக சமாதானத் தூதுவராக, நடுவராக, அனுசரணையாளராகச் செயற்படும் நோர்வேயும் ஆயுத உற்பத்தியிலும் ஈடுபட்டுள்ளதென்பதாகும். நோர்வேயின் ஆயுத உற்பத்திச்சாலையின் அரைவாசிப் பங்குதாரராக நோர்வே அரசு விளங்குகிறது. இந்தத் துறையில் 5000 பேர் வரை வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளார்கள். நோர்வேயின் சனத்தொகையோடு ஒப்பிடும்போது அதாவது தலா ஆயுத ஏற்றுமதியைப் பொறுத்தவரை நோர்வே உலகின் பெரிய ஆயுத ஏற்றுமதி நாடாகிறதென அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இது நோர்வேயின் தொழிற் கட்சிக்கோ அல்லது தேசிய தொழிற்சங்க அமைப்பிற்கோ ஒரு பிரச்சனையாகப் படவில்லை. இத்தகைய இரட்டைநியமப் போக்கு நோர்வேயின் தனிச்சொத்தல்ல. தனது யாப்பு சமாதான யாப்பு அதன்படி ஆயுதம் விற்பது சட்ட விரோதமானது எனச்

உலகநிரந்தது. ஆனால் "ஜனநாயகங்கள் போர் செய்வதில்லை" என்ற சுலோகம் அநியாயமையின்பால் வந்ததல்ல. அது இன்றைய உலகமயமாக்கலின் நடத்துணர்களின் மேலாட்சித் திட்டத்தின் கவர்ச்சிகரமான கொள்கைப் பிரகடனம் என்றே சொல்ல வேண்டும். உண்மையில் இன்றைய உலகில் அமைதியின் உறைவிடமென்பதும் வளர்ச்சிபெற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளின் முகாமின் வரலாறு பல தொடர்ச்சியான உள்நாட்டு யுத்தங்களுக்கூடாகவும், இரண்டு உலக யுத்தங்களுக்கூடாகவும் பிறந்தது. இன்றைய "அமைதி நாகரீகத்தின்" வரலாறு வன்செயல்களும் யுத்தங்களும் மிகுந்தது. ஒருவகையில் பார்த்தால் இந்த வரலாறுதான் வேறு வடிவங்களில், போக்குகளில் தொடர்கிறது எனக்கூறலாம். அதுமட்டுமல்ல "அமைதி நாடுகளுக்கும்" யுத்தங்கள் இடம்பெறும் மற்றைய பகுதிகளுக்குமிடையிலான உறவுகள் முக்கியமானவை.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல் ஒவ்வொரு உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கும் அதற்கேயுரிய சர்வதேசத் தன்மைகள், தொடர்புகள் உண்டு. 1945-1989 காலகட்டத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் விடுதலைப் போராட்டங்கள், புரட்சிகள் பகிரங்கமான சர்வதேச உறவுகளைக் கொண்டிருந்தன. ஒருபுறம் சோவியத்யூனியன், சீனா, கியூபா போன்ற நாடுகள் விடுதலைப்

முக்கிய தேவையாயிருக்கும் அதேவேளை அரசினதும் ஆள்பரப்பின் அரசியற்பொருளாதார அமைப்புகளினதும் நியாயப்பாட்டை உறுதி செய்யும் மேலாட்சித்திட்டமும் (Hegemony) முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த மேலாட்சி சிந்தனை ரீதியானது. கலாச்சாரரீதியானது. தனிமூலம், தனிமனித சுதந்திரம் போன்ற விழுமியங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு மேலாட்சித்திட்டம் இது. இது சமாதானம்- ஜனநாயகம் அபிவிருத்தி என்னும் இணைப்பாக முன்வைக்கப் படுகிறது. இதன் தோற்றம் நியாயமானதாகவே படுகிறது. இந்த நோக்கங்களை யார் எதிர்ப்பார்கள்? இவை உலகமயமாக்கலின் நல்ல விளைவுகளாகுமென்றால் நாம் அதை ஏன் எதிர்க்கவேண்டும்? இவை நியாயமான கேள்விகளே.

பிரச்சனை இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படைகளிலும் நடைமுறையிலும்தான்.

சொல்லிக்கொள்ளும் ஐப்பான் பிலிப்பைன்சுக்கும் வேறு சில நாடுகளுக்கும் ஆயுதங்கள் ஏற்றுமதி செய்துள்ளதென்பதற்கு ஆதாரங்களுண்டு. ஐப்பான் இரகசியமாகச் செய்வதை நோர்வே சட்டபூர்வமாகச் செய்கிறது. ஆனால் இரு நாடுகளும் சமாதானம் பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்போருக்கு அவை ஆயுத விற்பனையில் ஈடுபட்டிருப்பது நல்ல செய்தியாக இருக்க மாட்டாது. ஏனெனில் அவை விற்கும் ஆயுதங்கள் எப்படியோ யுத்த தேவைகளுக்கு உதவக்கூடும்.

ஆயுதம் சமாதானத்தை அடைய உதவமாட்டாது என்பது எனது விவாதமல்ல. ஆயுதப் போராட்டங்கள் எல்லாமே தவறானவை என்பதும் எனது நிலைப்பாடல்ல. நானிங்கு விமர்சிப்பது யுத்தம் பிரச்சனைகளுக்குத் தீவாகாது எனும் நாடுகளின் நடைமுறையைத்தான். இந்த வகையில் நோர்வேயின் நடைமுறை மிகவும் விசித்திரமானது.

இரட்டை நியமங்களாகத் தெரியும் இந்த சர்வதேசப் போக்கின் உண்மையான அரசியல் என்ன?

எனது அபிப்பிராயத்தில் சமாதானம் நாகரீகமானது, ஜனநாயகம் சார்ந்தது, யுத்தம் அநாகரீகமானது, ஜனநாயகத்துக்கு மாறானது எனும் பிரச்சாரம் ஒரு கருத்தியல் ரீதியான பொய்ப்பிரச்சாரம். இங்கு அடிப்படையான விடையம் என்னவெனில் பலாத்கார இயந்திரமும், கருவிகளும் தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் தமக்குச் சார்பான, தமது அணியிலுள்ள அரசுகளின் தனியாதிக்கத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதே USAஇன் தலைமையிலுள்ள உலக அதிகாரக் கூட்டணியின் நோக்கமும். திட்டமுமாகும். அத்தகைய அரசுகளைப் பலப்படுத்துவதே இந்தக் கூட்டணியின் கொள்கை நிலைப்பாடு. ஆயினும் இதற்குப் பல சவால்கள் கிழம்பியுள்ளன. உள்நாட்டு யுத்தங்களை இந்த நோக்கிலேயே உலக அதிகார சக்திகள் அணுகுகின்றன. இதனால்த்தான் "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக" யுத்தம் பிரகடனப் படுத்தப் பட்டுள்ளது.

இப்படிச் சொல்வது வல்லரசு முகாமின் முழுத் திட்டமும் ராணுவ ரீதியானது என்பதல்ல. முதலாளித்துவ அரசின் பலாத்காரத் தனியாதிக்கம் உறுதி செய்யப்படுவது ஒரு

சந்தை ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் சமாதானமும் அபிவிருத்தியும்:-

உள்நாட்டு யுத்தங்களின் தீர்வு அதைத் தொடர்ந்து சமாதானத்தையும் சமூகத்தையும் கட்டியெழுப்புவதையும் சர்வதேச மயமாக்கும் திட்டம் கடந்த பத்தாண்டுகளின்போதே முழுமையான ஒரு பொதியாக உருவாக்கம் பெற்றது. தற்போது பாதுகாப்பும் அபிவிருத்தியும் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த ஒருங்கிணைப்பு செப்.11 இறகூப்பின் மிகவும் முன்னுரிமை பெற்ற சர்வதேசக் கொள்கையாகி விட்டது. USAஇன் தலைமையிலான OECD நாடுகள் இந்தக் கொள்கையை பல வழிகளில் அமுல் நடத்துகின்றன. இதற்கு அவை ஐ.நா., உலகவங்கி போன்ற பலபக்க நிறுவனங்களையும் தமது தேசிய நிறுவனங்களையும் பயன்படுத்துகின்றன. உலக வல்லரசு முகாமின் நலன்களுக்கமைய உருவாக்கப்பட்ட இந்தப் பொதியின்படி சமாதானம் என்பது "பயங்கரவாதம்" முற்றாக அகற்றப்பட்டு கயபோட்டிச் சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு வேண்டிய நிறுவன ரீதியான சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில் "ஜனநாயக" ரீதியில் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டியதாகும். தாயசந்தைப்போட்டி உறவுகளுக்கு அடிப்படை முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால் இந்த

அணுகுமுறையை "சந்தை ஜனநாயகம்" என ஆய்வாளர்கள் வர்ணிக்கின்றனர். நீண்ட காலமாக உள்நாட்டு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டில் சமாதானத்தையும், மனிதர்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் கட்டியெழுப்புவதற்கு இது உகந்த ஒரு கொள்கையா என்ற கேள்வி எழுவது இயற்கையே. வரலாற்று அனுபவங்களை நோக்கும்போது யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் புனர்நிர்மாணத்தில் அரசு முக்கிய பங்கினை வகித்திருப்பதைக் காணலாம். குறிப்பாக சமூக பொருளாதார சந்தர்ப்பங்கள் வருமானம் போன்றவற்றின் அசமத்துவங்கள் மோசமாகாத வகையில் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பினை அரசு கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இத்தகைய ஒரு சீர்திருத்தப்பட்ட முதலாளித்துவ அபிவிருத்திப்போக்கு நிரந்தரமான சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவும் என்பது யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மேற்கத்தைய நாடுகளினதும் ஜப்பானினதும் அனுபவம். சந்தை ஜனநாயக அணுகுமுறை இதற்கு உதவ மாட்டாது என்பதை சமீபத்தைய அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. இந்த வழியைப் பின்பற்றி சமாதானத்தையும், சமூகத்தையும் கட்டியெழுப்ப முற்பட்ட கம்போடியா, எல்சல்வடோர், நிக்கரகுவா, மொசாம்பிக், அங்கோலா, ருவாண்டா, பொஸ்னியா போன்ற நாடுகள் பல பிரச்சனைகளுக்குள்ளாகி இருப்பதை ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இந்த ஆய்வுகளின்படி இந்நாடுகளில் பொருளாதார அபிவிருத்தி மந்தமாகவும், ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிகுதியதாகவும் உள்ளது. அத்துடன் ஜனநாயக மயமாக்கலை இதுவும் வேறு காரணிகளும் பாதித்துள்ளன. இந்தப் போக்குகள்

தொடர்ந்தால் சமூக அமைதி பாழடையும். சமாதானத்துக்கும், மக்களின் நலன்களுக்கும் உதவக்கூடிய முதலாளித்துவ அமைப்பு சந்தை ஜனநாயகமா சமூக ஜனநாயகமா என்ற கேள்வி எழுகிறது.

இவை இரண்டும் முதலாளித்துவத்துக்குள்ளான மாற்று வழிகள். ஆயினும் இன்றைய உலக மயமாக்கலை வழி நடத்தும் வல்லரசு முகாம் சந்தைஜனநாயகப் பொதியையே யுத்தத்தாலும் வேறு காரணிகளாலும் பலவீனமடைந்துள்ள நாடுகளிடது திணிக்கிறது.

(இன்னும் வரும்.....)

Henrik Ibsen நூற்றாவீடு

ஹேர்வேயின் தலைசிறந்த நாடக மேதையும், நவீன நாடகத்தின் தந்தை எனப் போற்றப் படுபவருமான ஹென்றிக் இப்சனின் நூற்றாண்டு நாடுமுழுவதும் நினைவுகூரப்படுகின்றது. அவரது நாடகங்கள் மீண்டும் மேடையேற்றப் படுகின்றன. இப்சனின் நாடகப் பிரதிகளிலிருந்து 3படைப்புக்களைத் தாங்கிய DVD தொகுப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்சனின் வரலாறு, படைப்புகள் சம்பந்தமான கண்காட்சிகளும் இடம்பெறுகின்றன.

ஹென்றிக் இப்சனின் பிரபல நாடகங்களில் ஒன்றான "ஒரு பொம்மைவிடு" (Et Dukkehjem) 1911ம் ஆண்டிலேயே படமாக்கப்பட்டது என்பது, அந்த நாடகம் அந்தக் காலத்திலேயே ஏற்படுத்திய தாக்கமும், பெற்ற முக்கியத்துவமும் எத்தகையது என்பதை துல்லியமாய் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சர்வதேசரீதியில் புகழ் வாய்ந்த திரைப்பட இயக்குனர்களில் ஒருவரான சத்யஜித்ரேயும் ஹென்றிக் இப்சனின் நாடகமான "மக்களின் விரோதி" என்கின்ற பிரதியை இந்திய சூழலுக்கும், வாழ்க்கை முறைக்கும் ஏற்றதாக உருவமைத்து "ஜனசத்ரு" என்ற பெயரில் திரைப்படமாக உருவாக்கினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

-பா. மதி-

முகமூடிகள்

சமாதானத்தூதராக பறந்துதிரியும்
சர்வதேச ஆயுதவியாபாரி நோர்வே

படம்: தமயந்தி

—சியாமளா—

கிறிஸ்தவ மக்கள்கட்சி Kjell Magne Bondevikஐ தலைமையாகக் கொண்டு ஆட்சியமைத்த 2000ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நோர்வே அதிகளவான ஆயுதங்களை இலங்கை அரசுக்கு விற்பனை செய்திருக்கிறது. சர்வதேச மன்னிப்புச்சபையின் அறிக்கையின்படி 2000ம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற யுத்தத்தில் 3791 பேர்வரை கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் சொந்த நாட்டிலேயே அகதிகளாகி அல்லலுற்றனர்.

அதேயாண்டு செக்கியாவும் இலங்கைக்கு ஆயுதங்களை விற்பனை செய்திருந்தது. இது நோர்வே விற்பனை செய்த ஆயுதங்களை விடவும் அதிகமானதாகும். நோர்வேயிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களையே செக்கியா இலங்கைக்கு விற்பனை செய்தது. ஆனால் தன்னிடம் கொள்வனவு செய்த ஆயுதங்களை தொடர்ந்து வேறு நாடுகளுக்கு விற்பனை செய்யக்கூடாது என்கின்ற ஒப்பந்தத்தை நோர்வே செய்துகொள்ளவில்லை. மேலும் இலங்கைக்கு ஆயுத விற்பனை செய்யும் இன்னொரு நாடு ஸ்லோவாக்கியா. 2002இல் ஸ்லோவாக்கியா இலங்கைத் தீவுக்கு விற்பனை செய்த ஆயுதங்களின் பெறுமதி 5,111 மில்லியன் குரோனர்களாகும்.

நோர்வேயின் ஆயுத உற்பத்தித் தொழிற்சாலை உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஆயுத ஏற்றுமதியைக் கொண்டுள்ளது. நோர்வேயின் மக்கள் தொகையுடன் ஒப்பிடும்போது இது அளவில் கூடியதாகும். சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியின் (SV) ஆயுத உற்பத்தி, மற்றும் விற்பனைக் குறைப்புப்பற்றி முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தை தேசிய தொழிற்சங்கமும், ஆயுத உற்பத்தி நிறுவனமும் கூட்டுச்சேர்ந்து வலுவழிக்கச் செய்து விட்டன.

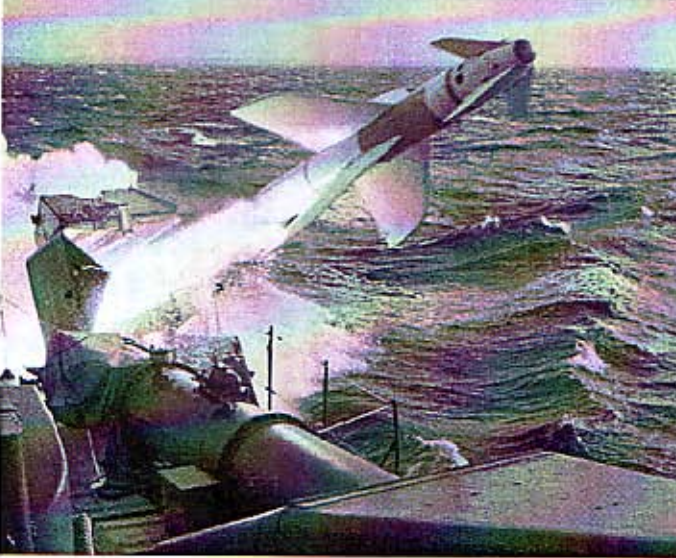
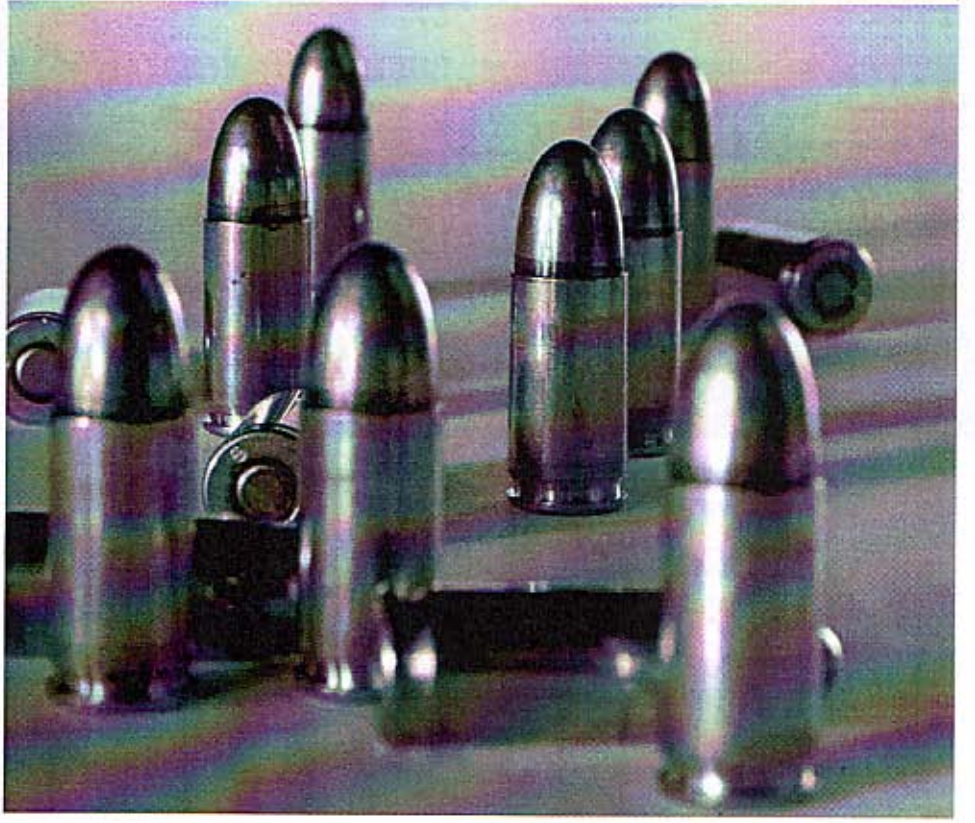
தேசிய தொழிற் சங்கத்துடனும், கூட்டாட்சி அமைத்திருக்கும் தொழிற்கட்சியுடனும் தங்களுக்கு நல்லதொரு புரிந்துணர்வு இருப்பதாக

FSIஇன் (ஆயுத உற்பத்தி நிறுவனம்) நிர்வாக அதிகாரி Knut Hundhammer கூறுகின்றார்.

“அரசாங்கத்தையிட்டு நாம் பயப்படுவதற்கு தற்போதைக்கு ஒன்றுமில்லை. 2006ம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் எங்களுக்குச் சாதகமான சமீக்கையையே தந்துள்ளது” என்று அவர் மேலும் தெரிவிக்கின்றார்.

பாதுகாப்புச் செலவினங்களைக் குறைப்பது தொடர்பான சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியின் தீர்மானமானது 2006ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லை. அதேவேளை நோர்வே அரசு புதிய யுத்த விமானங்களை வாங்குவதற்காக 45மில்லியாடர் குரோனர்களை ஒதுக்கியுள்ளது.

“அமெரிக்காவின்து ஈராக்கின்மீதான யுத்த முன்னெடுப்புக்களால் நோர்வேயினுடைய ஆயுத ஏற்றுமதியும்

கடந்த வருடங்களில் நோர்வே ஆயுத விற்பனையால் மட்டும் ஈட்டிய வருமானத்தைப் பார்ப்போம்:

2000ம் ஆண்டில் 5,5மில்லியாடர் குரோனர்கள்
 2001ம் ஆண்டில் 5,4மில்லியாடர் குரோனர்கள்
 2002ம் ஆண்டில் 6,6மில்லியாடர் குரோனர்கள்
 2003ம் ஆண்டில் 7,2மில்லியாடர் குரோனர்களும்
 2004ம் ஆண்டில் 7,1மில்லியாடர் குரோனர்கள் என்றும் வருடத்திற்கு வருடம் ஆயுத விற்பனையால் ஈட்டிக்கொள்ளும் வருமானம் உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. (அதிகளவிலான ஆயுத விற்பனை எம்மைப்போன்ற வறிய நாடுகளை நோக்கி குறிவைத்தே கடை விரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது) 2000ம் ஆண்டிலிருந்து 2004ம் ஆண்டு வரையான ஐந்துவருட காலத்தில் தனது ஆயுதங்களை வறிய நாடுகளில் கொட்டிக்குவித்து சுமார் 31,8மில்லியாடர் குரோனர்களை அள்ளிக்குவித்திருக்கிறது நோர்வே.

பிரமிக்கத்தக்க வகையில் அதிகரித்துள்ளது. இன்று நோர்வே உலகிலேயே அதிகளவான ஆயுதங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் ஒன்றாகின்றது. இது மிகவும் அச்சத்தைத் தருவதாகும். சமாதான விரும்பிகளாக முன்னணியில் நிற்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நோர்வேயின்து இந்த ஆயுத விற்பனையும் நடைபெறுவதானது நோர்வே மேற்கொள்ளும் சமாதான முயற்சிகளை பின்னடையவே செய்யும்” என்கிறார் சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சியினுடைய பாதுகாப்பு விடையங்களுக்கான பாராளுமன்றப் பேச்சாளர் Bjorn Jacobsen.

ஒரு கையில் சமாதானப்புறா வடிவத்திலான பொம்மலாட்டப் பொம்மையை வைத்து காட்சி காட்டிக்கொண்டு, இன்னொரு கையில் ஆயுத வியாபாரத்தையும் திறம்பட நடாத்திக்கொண்டிருக்கும் நோர்வேயின்து சமாதான முயற்சிகள் வெறும் கண்துடைப்புத்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வெளிநாட்டு அரசியலைப் பொறுத்தவரை நோர்வே எப்போதும் இரட்டைத் தன்மை கொண்டதாகவே இருந்துவந்துள்ளது. வருகின்றது என்பது இதனாடு தெட்டத்தெளிவாய்ப் புலனாகின்றது. ●

மேகத்துள் கரைந்த ஒரு கவிதையின் முகம் சிவரமணி

“எனது கைக்கெட்டியவரை
எனது அடையாளங்கள் யாவற்றையும்
அழித்து விட்டேன்”

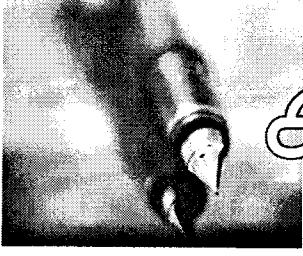
எனத் தனது இறுதிநேரக் குறிப்பில் எழுதிவிட்டு, தனது இருபத்திமூன்றாவது வயதில் 1991ம் ஆண்டு மே மாதம் 19ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் தனது வீட்டில் தற்கொலை செய்து கொண்ட ஈழத்துக்கவி சிவரமணியின் 15வது இழப்பு வருடத்தை உயிர்மெய் நினைவிருத்திக் கொள்வதோடு, அவரால் அழிக்கப்பட்ட அவரது அடையாளங்களுடன் அழிந்துபோன கவிதைகளிலிருந்து நமக்காகத் தப்பியிருப்பவற்றில் ஒன்றை நன்றியோடு “சிவரமணி கவிதைகள்” தொகுப்பிலிருந்து மீள்பதிவாக்குகின்றோம்.

எமது விடுதலை

நாங்கள் எதைப் பெறுவோம் தோழர்களே	நாமும் பெறுவோமா தோழர்களே
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம் இன்பமும் இளமையும் இழந்து நின்றோம்	பிச்சைப் பாத்ரிரத்தோடு நாளை ஒரு விடுதலை
ஏக்கமும் ஏழ்மையும் கமந்து வந்தோம்	நாம் எல்லாம் இழந்தோம் எனினும்
நாங்கள் எதைப் பெறுவோம்	வேண்டவே வேண்டாம் எங்களில் சிலரது விடுதலை மட்டும்;
விடுதலை என்றீர் சுதந்திரம் என்றீர் எம் இனம் என்றீர் எம் மண் என்றீர்	விலங்கோடு கூடிய விடுதலை மட்டும் வேண்டவே வேண்டாம்!

தேசங்கள் பலதிலும் விடுதலை வந்தது இன்று சுதந்திரம் கிடைத்தது எனினும்	தோழர்களே விலங்குகளுக்கெல்லாம் விலங்குகொன்றைச் செய்தபின் நாங்கள் பெறுவோம் விடுதலை ஒன்றை.
தேசங்கள் பலதிலும் மனிதர்கள் இன்னும் பிச்சைப் பாத்ரிரங்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளனர்	

1986

கிரு

-கவிதா-

பெண்பலி

அனார் (இலங்கை)

கரு தேடுகிறேன்
ஒரு கவிதை எழுதலாமென்ற நினைப்பில்.

இயற்கை...?
எழுதுவதைவிட இப்போ
ரசிப்பதே தலைசிறந்த கவிதை.

காதல்...
எழுதிய கவிதைகளை
நினைவுச் சின்னமென்று பூட்டி வைத்தது
நினைவில் வருவதேயில்லை.
இருவருக்கும் நேரமுமில்லை.

உறவுகள் பற்றி...?
சிலருக்கு இன்பம், சிலருக்கு துன்பம்,
இரண்டும் எனக்கு இப்போது வேண்டாம்.

உலகம்?
மூத்த கவிஞர்கள்
முத்திரை ஓட்டிய உறையினுள்
எழுதி வைத்தவை
யாராலும் திறக்கப்படவேயில்லை.

பெண்விடுதலை!
எழுதலாம்
படிக்கவும் செய்வார்கள்.
படிக்க மட்டும் செய்வார்கள்

அகிம்சை...?
அப்பப்போ, அங்கங்கே காலாவதியாகி விடுகின்றது.

தாய்மை பற்றி
போதாது!
இந்தப் பக்கங்கள் போதாது
வலி பெரிது, வலிது.

போர்.
எழுதலாம்
நிறைய எழுதலாம்.
தலைமைப் புகழ்...
பாடலாம், நிறையப் பாடலாம்.
குறுக்குவழிக் கவி நானல்லவே

கரு தேடுகிறேன்
ஒரு கவிதை எழுதலாமென்ற நினைப்பில்.

அது போர்க்களம்
வசதியான பரிசோதனைக் கூடம்
வற்றாத களஞ்சியம்
நிரந்தர சிறைச் சாலை
அது..... பலிபீடம்
அது பெண் உடல்

உள்ளக் குமுறல்..... உயிர்த் துடிப்பு.....
இரு பாலாருக்கும் ஒரே விதமானது
எனினும்
பெண்ணுடையது என்பதனாலேயே
எந்த மரியாதையும் இருப்பதில்லை அதற்கு

என் முன்தான் நிகழ்கின்றது
என் மீதான கொலை

அந்தப் பனிக்காலம்

-குட்டி ரேவதி- (இந்தியா)

இரும்புக்கம்பிகளைச் சில்லிடச் செய்தது
கண்பு மூட்டிய அடுப்பிற்கருகே
எலும்புகளினூடே வெப்ப ஆவி பரவக்
காத்திருக்கிறது என்னுயிர்
சிறு யன்னலினூடே பாம்பெனச் சீறித்
தனது அதிகாரமிக்க தலையினால்
துழாவுகிறது
எனது இரு பக்கமும் இறக்கைகளைப்போன்று
பனி சிறகடிக்கிறது
காது மடல்களினூடே உடலின்
அவயங்களை நடுக்கி எடுக்கிறது
உடலினைப் பிரதிகளாக்கி அஜாக்கிரதையாகத்
திறந்துவிட்டிருந்த மூதாதைப் பெண்டிரின்
பொருளற்ற சொற்களும் சொற்கள் கண்டடையா
அர்த்தங்களும்
அவரது தேகத்தைச் சூடேற்றுகின்றன
நிறைக்க முடியாத கோப்பையாக எப்பொழுதோ
அவர் உடல் மாறிவிட்டிருந்தது
கிளைகளினூடே பாயும் ஒளியின் நதியில்
குளிப்பாட்டிக்கொள்கிறது அணில்
நகர இயலாக் கனத்த மரங்கள்
மெளனமாய்ப் பனியில் விறைக்கும்

இந்துசமுத்திரத்திலிருந்தொரு கன்னி

உலகப்புகழ் பெற்ற நோர்வேயிய நாடகாசிரியர் நென்ரிக் இப்சன் மறைந்து 100 ஆண்டுகளாகின்றன. இந்த 2006ம் ஆண்டை இப்சன் ஆண்டாக நோர்வே கொண்டாடக்கொண்டிருக்கின்றது. இப்சனின் நினைவுகூரல்களைக் அவரது பல்வேறுபட்ட படைப்புகள் அரங்கேற்றிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவரது "கடலிலிருந்து கன்னி" நாடகம் பொலிவுக் கலைஞர்களால் "இந்துசமுத்திரத்திலிருந்து கன்னி" எனும் அரங்காடமொட்பெற்றும் கண்டது. மட்டுமல்லாமல் பலரது கவனத்தையும் பெற்றது. இந்த அரங்கின் விமர்சனத்தை உயர்மெய்க்காக எழுதிய Eva Marie Belliss அவர்களுக்கு எழுது தந்திகள்.

Eva Marie Belliss
Photo: ANETTE OSKAL

தமிழில்: சகி

நோர்வேயின் நீண்ட சாதாரண கடற்கரைப் பகுதிகளில் காணப்படும் உற்சாகமான சூழலைவிட சூடிய கவனிப்புக்குரிய உற்சாகமான சூழலில் பல வர்ணத்தில் இசை, நடனம் என ஒரு புதிய கலாச்சாரத்துடன் நோர்வேயின் மிகப் பிரபலமான எழுத்தாளரும், நாடகாசிரியருமான ஹென்றிக் இப்சனின் நாடகம் மேடையேறியது.

கதாசிரியரின் இறப்பின் நூறு வருடங்களின்பின் "இப்சனின் வருடம்"ஆக நினைவுகொள்ளப்படும் இந்த 2006இல் அவரின் அசல் பிரதியான "கடலிலிருந்து கன்னி" பொலிவுக் அரங்க வடிவில் வேற்று வலையத்தில் வானளாவிய திறமை கொண்ட கலைஞர்களுடன் ஒரு கடலை அண்டிய கிராமத்தின் கதையாக அரங்கேறியது.

அனைத்து சம்பவங்களும், உரையாடல்களும் எதுவித மாற்றமுமில்லாமல் அரங்கமைக்கப்பட்டதானது. இப்சன் எவ்வாறு பலதரப்பட்ட பாத்திரங்களின் நிலைப்பாடுகளையும், பிரச்சனைகளையும் பற்றி எழுதினார் என்பதையும், இச்

Photo: Marit Anna Evanger

சந்தர்ப்பங்களில் அவர் எவ்வாறு நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமண வாழ்க்கை மறுக்க முடியாத இளவயதுக் காதலுடன் குழப்பமடைகிறது என்பதையும் காட்டுகிறது.

இப்சனின் பிரதியில் எல்டா எனப் புனையப்பட்ட பாத்திரமானது இங்கே எக்னரா என்ற பாத்திரத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றது. வயது முதிர்ந்த, ஏற்கனவே நடந்த திருமணவாழ்வில் சிடைத்த இரண்டு வயதுவந்த மகன்களைக் கொண்ட கலாநிதி வங்கேல் என்பவரை இங்கே கலாநிதி வர்மா என்பவராக எக்னரா மணம் முடிக்கிறாள்.

எக்னரா தான் ஒரு மாறுபாடுடையவளாகத் தன்னை

உணர்வதோடு, தன்னைச் சுற்றியுள்ள கணவன் மகள்கள் என்ற குடும்ப உலகத்திலிருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்தி வாழ்கிறாள். தனித்த நிலைப்பாட்டை அவள் சமுத்திரத்தையும், அதன்வழி தொலைந்துபோன தனது காதலனையும் தேடித்தவிப்பதாய் வெளிப்படுத்துகிறாள். அதேவேளை இளமைக் காதல் கனவுகள் நினைவுகளாக வந்து அவளது குடும்ப உறவுகளைக் குலைக்கின்றன.

கலாநிதி வர்மா அவளை இந்த மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்கு முயல்கிறார். அவளைத் தன்னுடன் இருக்கும்படியும், தான் அவளுக்கு ஆதரவு தருவேன் என்றும் கூறுகின்றார். ஆனால் நிலமை அந்த இளம்தெரியாத நபர் நேரில் தோன்றும்போது சீர் செய்யப்படுகின்றது.

இருவரும் அவளைக் கவர் முயல்கின்றனர். கலாநிதி வர்மாவின் "அவளின் முடிவை அவளது விருப்பிற்கேற்ப அவளே சுயமாக எடுக்கட்டும்" என்னும் பரிவான வார்த்தைகள் வரும்வரை அவளுக்கு பிரச்சனையைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்கோ,

Photo Marit Anna Evanger

அல்லது தனது முடிவை சுயமாக எடுப்பதற்கோ முடியாதபடி குழப்பத்திலிருக்கிறாள்.

இது ஒருபுறமிருக்க, இதனோடு இணைக்கதையாக சர்மாவின் மூத்த மகளான ரைவிக்கும், அவளின் வயது முதிர்ந்த ஆசிரியரான அக்னிஷோரீக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இவ்வருவருப்பான உறவுகளிடமிருந்தும், வீட்டிலிருந்தும் வெளியேறுவதற்காகவும் அந்த ஆசிரியர் விபரிக்கும் அவளது எதிர்காலத்தையும் உலகத்தையும் நினைத்தும் அந்த இளம்பெண் நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணத்துக்கு உடன்படுகின்றாள்.

ஆம், அவள் இவ்வுலகத்தின் பெரிய நகரங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை கொண்டிருந்ததாலும், தனது வீட்டிலிருப்பதைவிட இது மேலானது என்று கருதுவதாலும் இத் திருமணம் பொருத்தமற்றது எனத் தெரிந்தும் அதற்கு உடன்படுகிறாள்.

பொலிவுப் படங்களைப்போலவே கலைஞர்கள் பாடல்களாலும், நடனங்களாலும் காட்சியோட்டங்களின் சீரான நகர்வை இடைமுறிப்பது தெரிகிறது. உடைகள்(வண்ணச்சேலைகள்) மிளர்கின்றன. நகைகள் ஜொலிக்கின்றன, இசை காதுகளில் ரீங்காரிக்கின்றது.

Photo Marit Anna Evanger

பல்கலாச்சாரம் கொண்ட நோர்வேயில் எமது பெரு மதிப்புக்குரிய நாடகாசிரியரை வேறொரு அரங்காற்று ஷாபில் தரிசிப்பதற்கு இதுவே தகுந்த தருணம். இப்பணம், நடிப்புகளும் மிகவும் அழகாகவே பாத்திரங்களை உயிருட்டியிருக்கிறார்கள். ■

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் பல்வேறுபட்ட பிரச்சனைகளுள் வாழும் பெண்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர்வும் அவர்கள் தமது சூழல் சமூகத்தின் நிலை உயர்விய புரிந்துணர்வு கொண்டவர்களாகவும் பொருளாதாரம் சார்ந்து வலு உள்ளவர்களாக உருவாகவும் பெண்கள் தமக்குள் குழுவாக இணைந்து செயற்படுவதன் மூலம் ஆக்கபூர்வமான முன்னேற்றத்திற்குமான செயற்திட்டங்களை சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் முன்னெடுத்து வருகின்றது.

இதற்காக சுயதொழில் திட்டங்கள், விழிப்புணர்வு பட்டறைகள், சட்ட ஆலோசனைகள் ஏனைய பெண்கள் அமைப்புகளுடனான தொடர்பு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றில் சூரியா ஈடுபடுகிறது. இப் பெண்கள் அமைப்பினரால் "பெண்" என்ற சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு வருவது மட்டுமல்லாமல் பெண்கள் செய்தி மடலையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. அத்துடன் கவிதைத் தொகுதிகள் சுகாதாரக் கையேடுகள் போன்ற தொகுப்புகளையும் வெளியிடுவது மட்டுமல்லாமல் பெண்களுக்கான எழுத்துத்திறனை, அறிவு திறனை வளர்ப்பதற்கு முன் நன்று செயற்பட்டு வருகின்றது. வித் நாடகங்கள், பெண்களுக்கான சுயதொழில், விவாதங்கள், கலைநிகழ்ச்சிகள், ஒன்று கூடல்கள் என பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களில் தன் பங்கை செலுத்தி வருகின்றது.

தொடர்புக்கு

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்
இல. 20, டயஸ்லேன்
மட்டக்களப்பு

றஞ்சினி கவிதைகள்

-பொன்னி-

றஞ்சினியின் கவிதைகள் எவ்வித எடுப்புச் சாய்ப்பும் இல்லாதவை. எந்த அடைமொழிகளையும் கொண்டியங்காதவை. மிக லகுவான சொற்களில் மனக்காட்சிகளை எல்லோரும் அவரவருக்கு இயல்பான வகையில் உருவகிக்கக் கூடியவாறு எழுதப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான கவிதைகள் வாழ்ந்துபட்ட அனுபவங்களின் தன்னுணர்வுப் பதிவுகளாகவே காணப்படுகின்றன.

புத்தகத்தின் ஆரம்பக் கவிதைகளில் சில பெண்ணியப் பிரகடனங்களும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளப் படமுடியாதது பெண், பெண்மை, என்ற சொல்நிலைப்பட்ட சிந்தனாவுருவாக்கம் ஆணின் மொழியில் கட்டமைக்கப் பட்ட ஒன்று. காலை மாலை இரவு இயந்திரமாகி உழைக்காமல் பகிஸ்கரிப்புக்குத் தயாராகு என்ற பெண்களை நோக்கிய விண்ணப்பம் "நீ உனக்காக வாழப்படுகு" என்ற தாயை நோக்கி விழித்தல் என்பன இத் தொகுப்பில் உள்ள பெண்ணியம் சார்ந்த கவிதைகள் என்று சொல்லலாம். இவற்றுள் சொல்லப்படக்கூடிய

படம்: தமயந்தி

படிமங்களோ புதுவகைக் கூறல்களையோ காணமுடியவில்லை.

ஆனால் நிதர்சனமாகத் தன் வாழ்வைத் தானே தீர்மானித்து ஆதிசுமை மரபுகள், சுயங்கொல்லி மதிப்பீடுகள் என்ற குறுக்குத்தட்டிகளை உதைத்துப் புறப்படுகின்ற பெண் ஒருத்தி யதார்த்தத்தில் எதிர்கொண்ட வாழ்வை எழுதும் போது

படம்: தமயந்தி

றஞ்சினிக்குள் இருக்கின்ற கவிஞ்சையின் தீரம் தெரிகிறது. அவ்வாறான கவிதைகளில் இருந்து கோபங்கொட்டும் போதும் சோகம் சொட்டும் போதும் அவற்றுடன் நாமும் ஒன்ற முடிகிறது. தொடக்கம் என்ற கவிதை

"சேர்ந்து வாழவேண்டிய உறவின் தொடக்கம்
சில மாதங்களில் சில வருடங்களில்
உடைந்து விடுகின்றது"

என்று ஆரம்பிக்கின்றது. அந்தக் கவிதையில் கனவும் உறவும் எளிதில் உடைந்தே விடுகின்றன. ஆனால் காதல் மட்டும் தொடர்வதன் மர்மத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத தனிப்புத் தெரிகின்றது.

புரிந்ததின், நனவிலி மனம், காலம், மாற்றம், தலையீடு, பந்தம், முடியவில்லை என்னால், சனி மாற்றம் போன்ற கவிதைகள், தாய்மையான உறவு, மகிமையான அன்பு போன்றவற்றை அறியாதவர்கள் அயோக்கியத்துக்குத் துணைபோவதை, நண்பர்களே மாறிப்போவதை, எதுவுமே நிரந்தரம் இல்லை என்ற சேதியைச் சுமந்தவாறு அவநம்பிக்கை, எதிர்கொள்ளவேண்டிய தடைகள் இவற்றால் வேறு கிரகத்தில் சிறகருடன் பிறக்கும்

ஆசை போன்றவற்றை எழுதிச் செல்கின்றன. இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கின்ற காதல் கவிதைகள் மிக நன்றாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

“கருமுகில் அணைப்பில்

உறங்கிய வானம்

மெதுவாக வெளிக்கிறது

இலைகளில் உறங்கிய பனித்துளி வழிய

சூரியன் இன்னும்

சோம்பல் முறிக்கிறான்

நானும் தான்

இப் பனிக்கால இரவுகள்

என் தூக்கத்தைப் பறிக்க

உன் நெருக்கமில்லா

ஒவ்வொரு பொழுதும் பிந்தியே

விடிகிறது.”

நெருக்கம் என்ற இக் கவிதையில் பனிக்கால இரவொன்று தனிமையில் கழிகின்ற சோகம் சொல்லப்படுகின்றது. இதில் வருகின்ற வெளிக்கள விபரணைகள் ஒரு ஜீவனின் தனிமையில் கழிவிரக்கத்தை வலுவாக்குகின்றன. எங்கள் குறுதொகைப் பாடல்களை நினைவுட்டக் கூடிய வகையில் தொடரும் கவிதை

இது. கருமுகில் அணைப்பில் சொக்கிக் கிடக்கும் வானம், இலைகளில் ஒட்டி இரவு முழுவதும் உறங்கிய போதும் இன்னும் இறங்காத பனித்துளிகள், சோம்பல் முறிக்கின்ற சூரியன், எல்லாம் அழகான படிமங்கள் இவற்றின் தொடரில் “உன் நெருக்கமில்லா..” என்ற ஒன்றைத் தொடர் இந்தக் கவிதையின் உயிரோடும் கணுப்புள்ளியாகிவிடுகின்றது. அதனால் முடம்படு காலை பிந்தி விடிகிறது. சாம்பல் நிறம் என்ற கவிதையும் இதே போன்றது. பனிக்கால அணைப்பை இழந்து விடாதீர்கள் என்று சொல்லி நிற்கிறது.

மோகம் என்ற இன்னொரு கவிதை, பிரிவின் பின்னால் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதும் நியாயமானதுமான உரிமைப் பிரச்சினை சொல்லப்படுகின்றது. தோற்ற மாயை என்றொரு கவிதையில் காதலனின் மென்மையான தோற்றத்தால் அவனை நம்பிய நாட்களுக்காக தன்னை வருத்திக் கொள்வதும் மற்றும் தொடரும் கவிதைகளில் கேள்விகளின் வக்கிரத்தில் வெளிப்படுகின்ற ஆண் என்பவனை அடையாளம் காட்டுகின்றது.

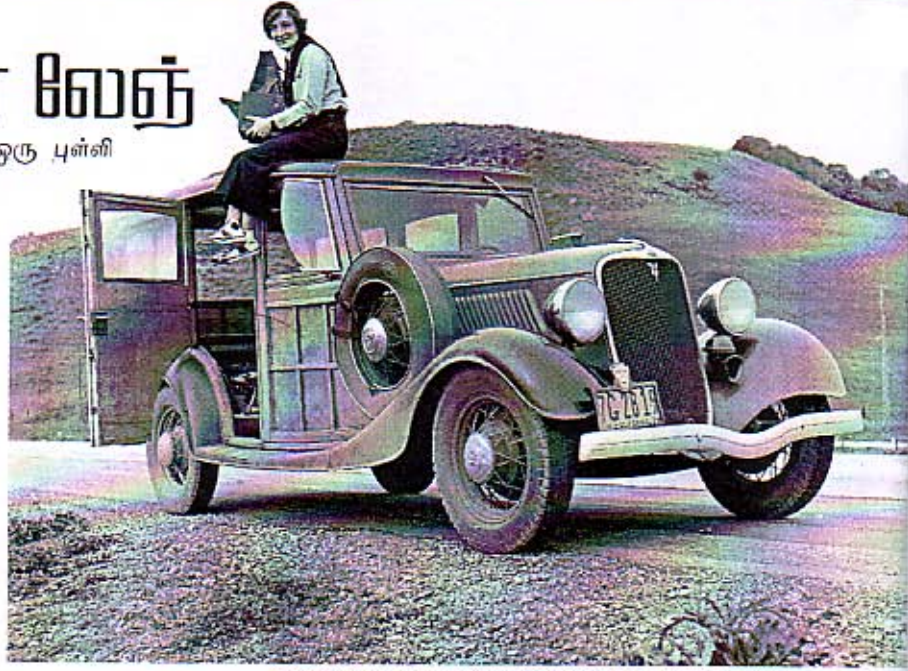
றஞ்சினி கவிதைகளில் அனேகமானவை காதல் கவிதைகளே. பிரிந்த காதலை நினைத்தல், காதலே உன்னை என்ன செய்ய என்று கேட்கின்ற ஒரு தனிவான பெண்ணின் காதல் வெளிப்பாடு, கனவு காண்பதை நிறுத்திவிடு, கட்டளையிடாதே, நிதானமாக இரு, என்னை நான் விரும்பியதைச் செய்யவிடு என் தனிமையை அல்ல உன் தனிமையை நினை என்று வாழ்தலின் இங்கிதம் உரைக்கின்றன பல. என்னை உனக்கு ஏற்ற மாதிரி மாற்ற முயற்சிக்காதே, நாம் நாயாக இருப்போம், காதல் செய்வோம் வா என்று காட்டி நிற்கின்றன கவிதைகள். கலவியின் இனிமை, அதன் நிகழ் யதார்த்தம் காதலும் கலவியும் வேண்டிய சுவல், சந்திப்பின் தினக்குறிப்பு, முத்தங்களைக் கேட்டு நிற்கும் மனசு, சொக்கிய சினேகம் பற்றிய குறிப்புக்கள், திடீர் உறவின் லயிப்பு என்பவற்றோடு மட்டுமல்ல உறவின் சலிப்பு, நம்பிக்கெட்டது, வக்கிரங்களின் மீதான கோபம், உறவை விலக்கலில் உள்ள வேதனை என்ற உறவின் பின்முகத் தோற்றங்களும் ஒவியங்களின் ஒளிமங்கிய பகுதிகளாக எமக்குத் தரப்படுகின்றன.

மீண்டும் மீண்டும் பெண் எனும் அடையாளத்துடனும் அவளின் சுயமரியாதையுடனும் காதல், மற்றும் அன்புணர்வின் நேர்த்திகளோடு உறவினைத் தேடித்தேடித் தோற்றுக் கொண்டிருக்கும் மனுசியின் முடிச்சுக்களையும் இக்கவிதைகள் அவிழ்த்து வைக்கின்றன. ♦

டொரொத்தியா லேன்

ஒளியோவிய சாதனை வரலாற்றில் ஒரு புள்ளி

துளசி

Dorothea Lange in 1936; photographer: Paul S. Taylor

இளம் புகைப்படக் கலைஞர் டொரொத்தியா லேன் தனது புகைப்படக் கருவியுடன் 1933ஆம் வருடம் தான் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ஸ்டூடியோவிலிருந்து லொஸ்ஏஞ்சல்ஸின் உணவுதானம் செய்யுமிடத்திற்குள் பிரவேசித்தார். அங்கே தமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உணவுக்காகக் குவிந்த தாடியுடன் கைகளுக்கிடையில் சிறு தகர்ப்பேணி, அதை இறுகப் பிடித்த கைகள், ஏக்கத்தை தனதாக்கிக் கொண்டு கசிந்த விழிகள் என வரிசையில் காத்திருந்த ஒரு சின்ன மனித உருவைக் கருவாக்கிக் கொண்டன டொரொத்தியாவின் கண்கள்.

சிரித்த மனித முகங்களை தனது புகைப்பட அறைகளில் எடுப்பதைத் தனது தொழிலாகக் கொண்ட டொரொத்தியா லேன், அரண்மனைமாதத்தின் திரைச்சீலைகளுக்குப் பின்னால் சாமரம் வீசிக்கொண்டிருந்த கவிதைகளை கைபிடித்துத் தெருவிற்குக் கொண்டுவந்து, ஏழைகளின் இதயத்திற்குச் சமர்ப்பித்த தமிழ்க்கவி பாரதி போல, தெருக்களில் சிதறிக்கிடந்த மனித முகங்களையும், பசியின் கொடுததையும், உறவுகளை இழந்து தவிக்கும் ஆத்மாக்களையும் தனது புகைப்படக் கலையினால் ஆவணப்படுத்திக் வெளிக்கொணர்ந்தவர்.

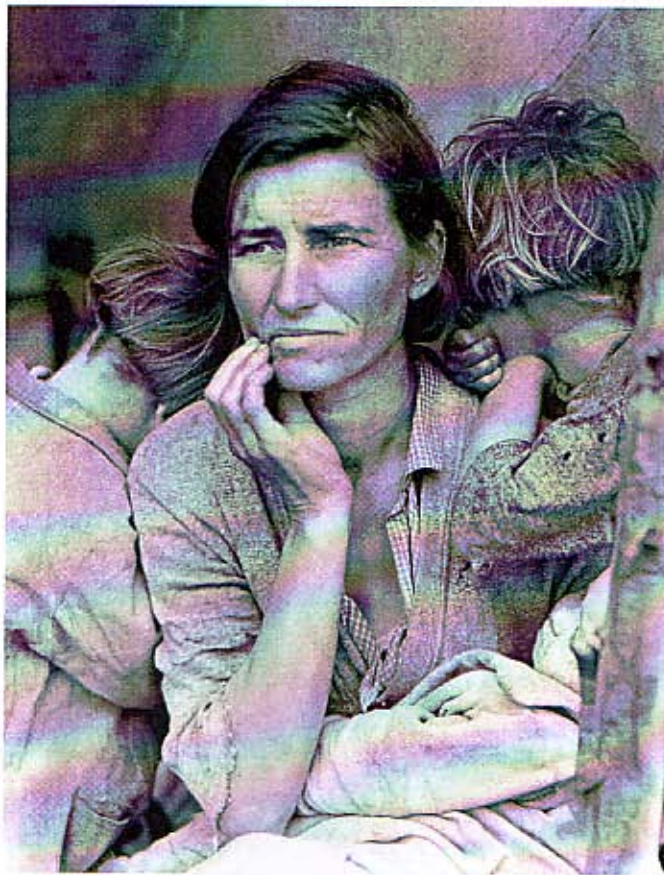

அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த டொரொத்தியா லேன் 26. வைகாசி மாதம் 1895ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். ஆர்னொல்ட் கீந் என்பவரின் புகைப்பட ஸ்டூடியோவில் பணிபுரிந்த இவர் தொடர்ந்து தனது மேற்படிப்பை கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் முடித்தார்.

டொரொத்தியாவின் பதிவுகளாக தொல்பொருள் காட்சியகங்களின் பல்லாயிரக் கணக்கான புகைப்படங்கள் இன்று காணப்படுகின்றன. டொரொத்தியாவை திறமமிக்க மனிதாயினாமிக்க, மாபெரும் கலைஞியாய் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிய படங்களிலே 'அகதித்தாய்' (Migrant Mother) என்ற படம் அவரது வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது

அகதித்தாய்

1930ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டாம் உலக யுத்தம், அமெரிக்காவின் பொருளாதார தளர்ச்சி காலமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்க கிராமங்களில், தெருக்களில், வீதிகளில் சிதறிக்கிடந்த பசிக்கொடுமைகள், அகதிவாழ்க்கைகள், உயிர்ப்பலிகள் என்று அனைத்தையும் தனது புகைப்படக்

This photograph, known as Migrant Mother, is probably Dorothea Lange's most famous. It supposedly depicts destitute pea pickers in California, centering on a mother of seven children, age thirty-two, in Nipomo, California, March 1936. The woman in the picture is actually Florence Owens Thompson, farmer, who was staying there until her friend and her boys came back with help for their broken down car.

கண்களில் கோர்த்தெடுத்துக்கொண்டவர் டொரொத்தியா. அகதியாய் மூன்று குழந்தைகளுடன் வீதியோரமாய் பசித்த வயிற்றுடன் களைத்துப்போயிருந்த முகம், பிண்கவரை நோக்கியபடி, காமிராவுக்கு புறந்தலைகாட்டிய குழந்தைகள். இதுதான் உலகப்புக்ழ் பெற்ற ஒளியோவியமாய் அகதித்தாய் என்ற பெயருடன் இன்றும் விளங்குகின்றது. அப்போது பத்திரிகைகளில் வெளியான டொரொத்தியா லேஞ்சின் இந்தப் படங்களைக் கருத்திற் கொண்ட அமெரிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக 10 தொன் உணவு வழங்க ஏற்பாடு செய்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1930ஆம் ஆண்டு ப்ராங்லினின் பதவிகாலத்தில் அமெரிக்கத்தளர்ச்சி சீர்திருத்தம் சம்மந்தமாக பொருளாதார நிலைமைகள் போன்ற தகவல் திரட்டும் நிமித்தம் டொரொத்தியா லேஞ் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1941ஆம் ஆண்டு முதல் பெண் ஒளியோவியக் கலைஞைக்குரிய Guggeheim Fellowship அவருடைய அயராத உழைப்புக்கு கிடைக்கப்பெற்றார். அதை தொடர்ந்து 1942ம் ஆண்டு WRA (War Relocation Authority) வில் ஆவணப் படுத்தல் தொடர்பாக தனது பணியைத் தொடர்ந்தார். கலிபோனியாவில் ஜப்பானிய அமெரிக்கரின் உரிமைப்போராட்டம் கிளர்ச்சி பெற்ற காலகட்டம் இது. இந்த உரிமைப்போராட்டம் தொடர்பான ஆவணப்படுத்தலின் போது எடுத்த புகைப்படங்கள் பல சமூகத்தின் வரலாற்றுச்சான்றிதழ்களாக விளங்கப்பட்டன. டொரொத்தியாவின் ஜப்பானிய அமெரிக்க புகைப்படத் தொகுப்பில் குறிப்பிடத்தக்கது "Ines..."

1953ல் டொரொத்தியாவின் முதல் ஒளியோவியத் தொகுப்பு "துவாரம்" என்ற பெயருடன் வெளிக்கொணரப்பட்டது.

1950ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1960ஆம் ஆண்டுவரை ஒளியோவியக்கலை தொடர்பான கட்டுரைகள் "வாழ்க்கை" (Life) என்ற நிறுவனத்திற்கும் மற்றும் பல பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதினர்.

1965ஆம் ஆண்டில் மாபெரும் ஒளியோவியக்கலைஞர் ஒருவரை உலகம் இழந்தது. டொரொத்தியாவின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவருடைய புகைப்படங்கள் சேகரிப்புத் தொடர்பாக அரசாங்கம் பலரை நியமித்தது. இந்த சேகரிப்பில் அவருடைய 25000 புகைப்படங்களுக்குமேல் கலிபோனியா தொல்பொருள் காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிறமற்ற, ஒலியற்ற, அசைவற்ற டொரொத்தியாவின் படைப்புகளை மையமாக வைத்து இன்றும் பல ஒளியோவியக்கலைஞர்கள் தமது கவடுகளை பதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

டொரொத்தியாவின் மறைவு மாபெரும் ஒளியோவிய சிகரத்தின் சரிவாகவே பலராலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. □

உசாத்துணை: www.dorothea-lange.org/txt.home.htm

விழுமியங்கள் என்று என் பெற்றோர் எல்லாவற்றிற்கும்
உழுத்துப் போன பழமைத் தனங்களுையே
காலத்திரிகின்றனர்.

அவை காட்டுயிரண்டித் தன்மையான,
அவை இக்காலத்திற்கொவ்வாத பழமையானவை.
இன்னும் பிற்போக்கானவை.
என் தங்கை என்னைவிடத்
துணிவுள்ளவளாக இருப்பாள் என்பதை
நான் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.
இதுவரை என்னுள் மனம் புளுங்கிக் குமைவதெலாம்
என் தங்கை நேரில் பேசிவிடுவாள்.
ஆம், எனது பெற்றோர் முதற் பரம்பரை
நான் இரண்டாம் பரம்பரை
என் தங்கை மூன்றாவது

இறுதியாக:

தங்கை: அம்மா, கருக்கலைப்பு பற்றி நீங்கள்
என்ன நினைக்கிறீர்கள்?
அம்மா: அது மிகவும் குரூரமானது. ஒரு குழந்தையைக்
கொல்வதற்கு யாருக்கும் உரிமையில்லை.

அது கடவுளின் விருப்பத்திற்கு எதிரானது.
அப்பா: ஒரு கருக்கலைப்பு என்பது இளையோரின்
பக்குவமடையாத,

சிறுபிள்ளைத் தனமான செயல். அது இந்த
இளைஞர்களின் கண்டு பிடிப்புக் கூட
தங்கை: என்னதான் சொல்லுகிறீர்கள்?
அப்பா: இதைப்பற்றி நான் தெளிவுபடுத்துவது சிரமம்
அம்மா: நாங்கள் வேறு ஏதாவது கதைப்போம்.

நான் நினைக்கிறேன்:

நான் இதனை ஏற்கத்தான் வேண்டும்.
என் அம்மாவும் அப்பாவும் நினைப்பதிலும் அவர்கள்
சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கலாம்.

இன்னும் பிறக்காத எனது குழந்தைக்கு:-
என்னால் உனக்குப் பின்வருவனவற்றைச் சொல்ல
முடியும்

- மூச்சை அடக்கிவிடும் காற்றுக்கள் அவற்றின்
இராசயனக் குறியீடுகூட
எனக்குத் தெரியாதபடிக்கு என்னை ஆக்கிரமிக்கின்றன.
- நீ ஒரு பெண் சிசுவாகக் கிழக்கில் உதித்திருந்தால்
கள்ளிப்பால் கொண்டு கொல்லப்பட்டிருக்கவும் கூடும்.
- மேற்கில் பிறந்திருப்பாயானால் பிரிவுறும்
பெற்றோரின் இடையினில்
துயருற்று அதற்கே பலியாகிப் போயிருப்பாய்.
- நமது தந்தை, சகோதரன், மாமா என்ற
எவர் மீதும் ஒரு பெண் நம்பிக்கை கொள்ள முடியாத
ஒரு உலகமாக இது இருக்கிறது.
- உன் தோல் நிறம் கறுப்பாக இருந்தால்

இன்னும் பிறக்காத எனது குழந்தைக்கு

சத்தியா (டென்மார்க்)

புறக்கணிப்பில் நீ தனித்துப் போயிருப்பாய்.

- தனிமையில் வயதேறிப் போகும் உலகம் இது.

- மனிதர்களின் பிரிய நண்பர்களாக பிராணிகள்
இடம் பிடித்திருப்பதும் இங்குதான்.

தமது சந்தோசம் என்று வரும்போது
பலியிடப்படுவதும் இங்குதான்.

- பணம் படைத்த கொஞ்ச மனிதர்களின் உலகம் இது
எஞ்சிய ஏழைகளின் கூட்டமும் அவர்களுக்கே.

- ஒரு உலகம் ஒன்றில்லாத கடவுள்கள்
இங்கே நல்லவை குறைந்து, அநியாயங்கள் மலிந்து
வழிகின்றன.

- ஒரு உலகம், இங்கே பணமே
மனிதர்கள் மீது ஆட்சி நடத்துகின்றது.

- கணனியும், கைத்தொலைபேசியும் சக மனிதனைவிட
மெறுமதியாகிப் போன ஒரு வாழ்வு.

- இப்பொழுதெல்லாம் குற்றவாளிகள் பெரிசிப் போய்
சிறைச்சாலைகளே போதவில்லை.

இனி:-

நான் நினைக்கின்றேன்
அனேகமாக கருக்கலைப்பிற்கு ஒரு காரணம்
இருக்கலாம்
எனக்கோ ஆயிரம் இருக்கின்றது.
என்னை மன்னித்துவிடு எனக்குப் பிறக்காத
குழந்தையே!

பின்புல ஒளியோவியம்: தமயந்தி
ஒளியோவியத்தில் சத்தியா

சிக்கன் வாழ்வில்

மகிழ்ந்தே...

—ஞானவீர்—

சிக்கனமாக வாழ்ந்து காக சேர்ப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு புருணையில் கால் பதித்தேன். சிறி லங்காவில் சுத்தியது போல இங்கேயும் சுத்துவதில்லை என்பதில் மிகவும் கரிசனையாக இருந்தேன்.

செருப்பு கூட வாங்காமல் வேலைக்குப் போடும் சப்பாத்தையே பாவித்து வந்தேன். சில நாட்களிலேயே செருப்பின் தேவையை உணர்ந்து கொண்டேன். இருந்தாலும், வாங்கும் செருப்பை மலிவான ஒன்றாக வாங்க எண்ணி பக்கத்தில் இருந்த சுப்பர் மார்க்கட் ஒன்றினுள் சென்றேன். என்னைப் போல் இங்கே பலர் இருக்கிறார்களோ என்னவோ, ஒரு டொலருக்கே செருப்பு பல குவித்து வைத்து விற்றார்கள். எந்தவித தயக்கமுமின்றி ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டேன். நல்ல அளவாகவும் இதமாகவும் இருந்தது.

ஆனால், இரண்டு நாட்களில், வார் அறுந்து விட்டது! உடனேயே அதே சுப்பர் மார்கட் சென்று ஒரு மல்டி பொண்ட் ரியூப் ஒன்றை 2.90 டொலருக்கு வாங்கி வந்து ஒட்டிக் கொண்டேன். இது ஒரு பெரிய வேலையா என்ன? ஆனால் நான் நினைத்தபடி மல்டி பொண்ட் வேலை செய்யவில்லை. மறுநாளே வார் அறுந்து விட்டது.

சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். ஏதாவது புத்திசாலித்தனமாய் செய்யத் தீர்மானித்தேன். அதுவும் எனக்கேயுரிய பாணியில். மீண்டும் சுப்பர் மார்கட் நுழைந்தேன். ஸ்குரா செக்ஷனில் தேடினேன். பக்கெட்டாக மட்டுமே கிடைத்தன. சரி பின்னர் உபயோகப்படும் என்று 1.5 அங்குல ஸ்குரா பக்கட் ஒன்றை 2.00 டொலருக்கு வாங்கினேன். அட, அதைப் பூட்ட ஸ்குரா ட்ரைவர் இல்லையே! அதுவும் '+' வேண்டும். மீண்டும் தேடினேன். 2 டொலரிலிருந்து 20 டொலர் வரை செட்டுகள் இருந்தன. இதவும் பின்னர் தேவைப்படும் என்று கமாராக ஒரு செட்டினை 6.90 டொலருக்கு வாங்கினேன். சந்தோஷமாக வீடு வந்து வேலையைத் தொடங்கினேன். செருப்பு, ஸ்குராக்களுடன் சில

நிமிட போராட்டம். ஆயிற்று. என் செருப்பைத் திருத்திவிட்டேன். எனக்குப் பெருமிதமாக இருந்தது. ஆசையாக சில தினம் அணிந்து கொண்டு திரிந்தேன்.

ஆனால், மூன்றாம் நாள் என் செருப்பு வாரின் அடுத்த பக்கம் கழன்று விட்டது. அந்தப்பக்கத்தில் ஸ்குரா பூட்ட முடியாது. மிகவும் மெல்லியது. வேறு வழியில்லாமல் சுப்பர் Glue பாவிக்க முடிவு செய்தேன். சுப்பர் மார்கட் திறந்திருந்தது. ஒரு மாதிரி ஒரு ரியூப்பை தெரிவு செய்து எடுக்கும்போது, பக்கத்திலே 4 ரியூப் 1 டொலருக்குப் போட்டிருந்தார்கள். ம்ம்..... இதுவும் பின்னர் தேவைப்படும். அதையே எடுத்தேன். அன்று பின்னரேமும், செருப்புடன் போராட்டம். ஒருமாதிரி, அதையும் ஒரு வழிப்பண்ணி விட்டேன். இப்போது செருப்பு நீண்ட நாட்கள் உழைக்கும். நல்ல பலமான ஒட்டு. என் வேலையில் எனக்கே ஒரு திருப்தி.

ஆனால்... ஆனால், அதைப் போட்டுக்கொண்டு நடக்க ஒரு மாதிரி இருந்தது. அழகாக இல்லை. எல்லோரும் என் செருப்பையே பார்ப்பதுபோல் தோன்றியது. ம் ஊம். இது சரி வராது.

அப்போதுதான் என் ஆறாவது அறிவு வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. "மடையா, மடையா, போய் ஒரு நல்ல சப்பாத்தைப் பார்த்து வாங்கு. உனக்கு ஒன்று தேவை அல்லவா? அதுவும் நீண்ட நாள் உழைக்கும் அல்லவா? "

எனக்காகவே திறந்திருந்தான் சுப்பர்மார்க்கட். சப்பாத்து செக்ஷன் மிகவும் பெரிசாய் இருந்தது. முன்னால் மலிவாக சப்பாத்துக்களை ஒரு பெட்டியில் குவித்து வைத்திருந்தான். திரும்பிக்கூட பார்க்கவில்லை. பார்த்தால் மனம் மாறி விடும். உள்ளே போய் ஒரு நல்ல சப்பாத்தாக பார்த்து 22.90 டொலருக்கு வாங்கினேன். நல்ல சப்பாத்து, நன்றாய் உழைத்தது.

இப்படித்தான் நான் சிக்கனமாக இருந்தேன்! இருக்கிறேன்! ●

நோர்வே படைப்புலகின்

முதன் மூன்று பெண்கள்

-பானுபாரதி-

நோர்வேயின் பிரதான பெண் படைப்பாளிகளான கமில்லா கொல்லந், அமாலியா ஸ்கீறம், சீக்ஸ்ட் உன்செத் ஆகிய மூவரும் வெவ்வேறு விதமான இலக்கிய சகாப்தத்திலிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களது காலப்பகுதியில் மிகவும் பிரபல்மானவர்களாக இருந்ததோடு அன்றைய சமூகத்தில் பெண்களது நிலை பற்றி மிகவும் ஈடுபாடுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள்.

கமில்லா கொல்லந்
காலப்பகுதி: 1813 - 1895

இவர் அன்றைய நோர்வேஜிய பெண்களமைப்பின் முதற் பெண்ணாகத் திகழ்ந்தவர். நடைமுறை அரசியல் விடையங்களில் ஈடுபாடற்றவராக இருந்த கமில்லா ஆண்களைப்போன்றே பெண்களும் தங்களது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கோரிக்கையை முன்வைத்ததோடு, பெண்கள் தமது வாழ்க்கையைத் தாமே தீர்மானிக்கும் சுதந்திரத்தையும் கோரி நின்றார்.

கமில்லாவினால் முன்வைக்கப்பட்ட பெண்கள் பிரச்சனை, அவர் தான் சார்ந்த மத்தியதர வர்க்கப் பெண்களின் பிரச்சனைகளாகவே இருந்தன. அத்தோடு, கவிஞரும், எழுத்தாளருமான பொகான் செபஸ்டியனுடனான மகிழ்ச்சியற்ற, நிறைவேறாத அவரது காதலும் பெண்கள் பிரச்சனை பற்றிய கருத்துக்களில் அதிகளவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மத்தியதர வர்க்கத்தப் பெண்களே முதலில் சமஉரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர்கள். ஆனால் சமூக ரீதியிலான, பொருளாதார ரீதியான சமத்துவம்பற்றி இவர்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. இவர்களால் பேசப்பட்ட பெண்கள் சமஉரிமை என்பது அவர்களது வர்க்கம் சார்ந்த ஆண்களுக்குச் சமதையான உரிமையாகவே இருந்தது. மத்தியதர வர்க்கத்தப் பெண்கள் தொழிலாள வர்க்கப் பெண்களினதும், அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சனைகள் பற்றியதுமான விடையங்களில் ஈடுபாடற்றவர்களாகவே இருந்தனர். கமில்லா ஒரு படைப்பாளியாக உருவாவதற்கு அன்றைய சமூகத்திலிருந்த பெண்களுக்கெதிரான மிகப்பெரிய தடையை உடைக்கவேண்டியிருந்தது. அவருடைய இந்த எழுச்சிதான் இலக்கியப் பரப்பில் ஏனைய பெண்களும் காலடியெடுத்து வைக்க வழி வகுத்ததெனலாம்.

கமில்லாவினது குழந்தைப்பருவம் மிகவும் மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக அமைந்தது. மதகுருவான அவரது தந்தை நிக்கொலாயினது விருப்புக்குரிய குழந்தையாக இருந்தார். அவரோடு அவரது ஏனைய நான்கு சகோதரர்களும் அன்றைய கால சம்பிரதாயங்களுக்கு முரணாக சுதந்திரமாக வளர்க்கப் பட்டனர். இள வயதில் தந்தைபோடு வெவ்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்த கமில்லா டென்மார்க்கில் கல்வி பயின்றார். யொகான் செபஸ்டியனுடனான காதல் முறிவுக்குப் பின்னர் 1841இல் பேடர் ஜோனாஸ் கொல்லந்ரை திருமணம் செய்து கொண்டார். கமில்லாவை எழுதத் தூண்டியதும் அவரது கணவர்தான். 1855இல் "நகரபிதாவின் புதல்விகள்" என்ற நாவல் வெளிவந்தது. இந்த நாவல் அனாமதேய பெயரிலேயே வெளிவந்தது. இந்த நாவலை எழுதியது ஒரு பெண்தானே ஒருவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. இந்த நாவல் நான்கு சகோதரிகள் பற்றியது. இந்த நாவலில் வரும் நான்கு சகோதரிகளுள் கடைசிப் பெண்ணான

சோபியா என்பவள்தான் பிரதான பாத்திரமாக வருகின்றாள். சோபியாவின் மூன்று சகோதரிகளும் பெற்றோர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆண்களைத் திருமணம் செய்கின்றார்கள். அவர்களது குடும்ப வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியற்றதாக இருப்பதை காணுகின்ற சோபியா தனது சகோதரிகள் போன்று தானும் பெற்றோர்களால் தெரிவு செய்யப்படும் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப்போவதில்லை என்று தீர்மானிக்கிறாள்.

சோபியாவின் குடும்ப ஆசிரியரும் சோபியாவும் ஒருவரையொருவர் நேசம் கொள்கின்றனர். தற்செயலாக அவள் ஒரு உரையாடலைக் கேட்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்தில் தனது காதலான ஆசிரியருக்கு வேறொரு பெண்ணுடன் காதல் உறவிருப்பதாக தவறாகப் புரிந்து கொள்கின்றாள்.

இதை அவரிடமே நேரடியாகக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சூழலில் (அன்றைய சூழலில் பெண்கள் தங்களது எண்ணங்களை வெளிப்படையாகக் கூற அனுமதிக்கப் படவில்லை) அவர்களது உறவு முறிவடைந்து போகிறது. ஆசிரியரும் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றார். திருமணமே செய்து கொள்ளாமல் தனித்து வாழ்வதைப்பற்றி சோபியா சிந்திக்கின்றாள். ஆனால் போதிய கல்வியறிவோ, வேலையோ அற்ற சூழ்நிலையில் அந்த முடிவு மிகவும் கடினமான ஒன்றாகின்றது. அதனால் ஏற்கனவே திருமணமாகி குழந்தைகளுள்ள ஒரு வயதானவரைத் (மனைவியை இழந்தவரை) திருமணம் செய்து கொள்கின்றாள். தனது சகோதரிகள் போலவே தன்னால் நேசிக்கப்படாத ஒருவருடன் அவள் வாழ நேரிடுகின்றது.

நாவல் பிள்ளைகளைக் கட்டாயமாக திருமணம்

செய்து வைக்கின்ற நிலமையை மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றது. அன்று மிகுந்த சர்ச்சையை உருவாக்கிய இந் நாவல் அன்றைய உயர்தர வாக்கத்துப் பெற்றோர்களின் மனநிலையைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்தது. காதல் பற்றியதும், குடும்ப உறவு பற்றியதுமான இந்த நாவலையிட்டு பலரும் மிகவும் கோபம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் நாவல் பெண்கள் மத்தியில் அவர்களது பிரச்சனைகளை உணர்வுகளை அடையாளப்படுத்திக் காட்டியதுடன் அவர்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பையும் பெற்றது. குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னரே நாவலாசிரியர் யாரென்று தெரிய வருகின்றது. பல படைப்பாளிகளுக்கு முன்னுதாரணமான நோர்வேயின் முதலாவது குடும்பநாவலும் இதுவேயாகும்.

இத்தகைய நிலமைகளைத்தான் கமில்லா தனது நாவலிலே வெளிக்கொணர முற்பட்டார். இந்த நிலமைகள்தான் மாற்றமடைய வேண்டுமென்று விரும்பினார். ஏனெனில் தனது விடுதலையின் பொருட்டு பெருமைப்படும் ஒரு இனம், பெண்களை இத்தகைய கீழான நிலையில் வைத்திருப்பது அனுமதிக்க முடியாதது என்பதே அவருடைய வாதமாக இருந்தது. அத்தோடு இளம் பெண்கள் சமூகத்தின்பால் எத்தகைய ஈடுபாடும் அறிவுற்ற நிலையில் வளர்க்கப்படுவதையிட்டு தனது விமர்சனத்தை கடுமையாக முன் வைக்கின்றார். பெண்களினது பெறுமதிமிக்க வாழ்வுக்கான போராட்டமே அவரது எழுத்துக்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஒரு இடத்தில் அவர் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:- "விபத்து என்னவெனில் எல்லா இடங்களிலும் பெண்களது பிரச்சனைகள் அவர்களின் கரங்களில்த்தான் திணிக்கப் பட்டுள்ளது. ஸ்கன்டினேவிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை பெண்களது உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்த ஒரு ஆண் மகனையாவது நான் அறியவில்லை. பிரச்சனைகள் யாருக்குள்ளதோ அவர்கள்தான் அதற்காகக் குரல் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றார்கள்."

திருமணமாகி பத்து வருடங்களில்கமில்லாவின் கணவர் இறந்து போகிறார். தொடர்ந்த அவரது வாழ்வு அவர் இறக்கும் வரை பெண்களது நலன்களுக்காக எழுதுவதிலேயே கழிந்தது. நோர்வே அரசு உருவம் பொறித்த தபால்தலை வெளியிட்டுக் கௌரவித்ததோடு நூறு குரோணர் தாளிலும் அவரது உருவத்தை வெளியிட்டுள்ளது.

அமாலியா ஸ்கிரம்
காலப்பகுதி:- 1846 - 1905

இவர் பிறந்தது 1846இல். பேர்கன் நகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவருக்கு நான்கு சகோதரர்கள். அமாலியாவின் தந்தை சிறிய வியாபார நிலையமொன்றை நடாத்திவந்தபோதும் அவர்களது குடும்பத் தேவைக்கு அது போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அமாலியாவின் இளமைப்பருவம் வறுமையினாலும், அக்கறையின்மையாலும் சூழப்பட்டிருந்தது. அவருக்குப் பதினேழு வயதாக இருந்தபோது அவரது தந்தை மீதமிருந்த சிறு வியாபாரத்தையும் இழந்து அமெரிக்காவுக்குத் தலைமறைவானார். தாயார் ஐந்து பிள்ளைகளுடனும் தனித்து விடப்பட்டார். அமாலியா, அவரைவிட ஒன்பது வயது அதிகமான ஒரு பணக்கார கப்பல் தளபதிக்கு திருமணம் செய்து வைக்க தாயினால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். தனது குடும்பத்தை இந்தத் திருமணத்தின் மூலம் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை அமாலியாவின் தாயாருக்கு இருந்தது. அமாலியா இந்தத் திருமணத்தை விரும்பாதபோதும் தனது குடும்பத்தினருக்காகச் சம்மதித்தார்.

அவரது திருமண வாழ்வு மகிழ்ச்சியற்றதாக இருந்தது.

அதைவிட்டு வெளியேறிவிட விரும்பினார். ஆனால் அன்றைய சூழலில் விவாகரத்து என்பது மிகவும் நாசகாரியம் என்றே அறியப்பட்டிருந்தது. அதிகமான மன அழுத்தத்தின் விளைவாக அவர் நரம்புத்தளர்ச்சி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப் பட்டார். 13வருட மகிழ்ச்சியற்ற திருமண வாழ்வுக்குப்பிறகு தனது கணவரிடமிருந்து விவாகரத்துப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். கிறிஸ்தியானியாவில் (இன்றைய ஒஸ்லோ) "விவாகரத்துப் பெற்ற தாயாக" தனது இரு மகன்களுடனும் வாழ்க்கையைத் தொடர்கின்றார். அமாலியா விவாகரத்துக்குப் பின்னரே எழுத்துலகில் காலடி வைக்கின்றார். அவருக்குப் பல இலக்கிய நண்பர்கள் அறிமுகமாகின்றனர். ஒரு விருந்தின்போது டென்மார்க் எழுத்தாளரான எரிக் ஸ்கிரம் என்பவரை சந்திக்கின்றார். நீண்டகாலக் கடிதப் பரிமாற்றங்களின் பின்னர் 1884இல் இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். அமாலியா அதிகளவான நேரம் உழைத்ததோடு அதே நேரத்தில் தாயாகவும் மனைவியாகவும் வீட்டிலும் அதிகளவாக உழைத்தார். அத்தோடு அவரது எழுத்துக்களுக்கெதிரான கடுமையான விமர்சனங்களும் அவரை மிகவும் பாதித்தன. மீண்டும் நரம்புத்தளர்ச்சி நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட அமாலியா 1894இல் டென்மார்க் உளவிபல் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். 1900ம் ஆண்டு எரிக் ஸ்கிரம்மிடமிருந்து பிரிவினை பெற்றுக் கொண்டார். 1905இல் கொப்பன் ஹேகனில் நோய்வாய்ப்பட்ட, மகிழ்ச்சியற்ற கடுமையான விமர்சனங்களுக்குள்ளான நிலையில் இறந்தார். அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அவரால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அவரது எழுத்துக்களுக்கான வரவேற்பும், ஆதரவும், புகழும் அவரது இறப்பிற்குப் பின்னரே கிடைத்தது. பத்திரிகைகள்

அவரது எழுத்துக்களையிட்டு சாதகமாக எழுதத் தொடங்கின.

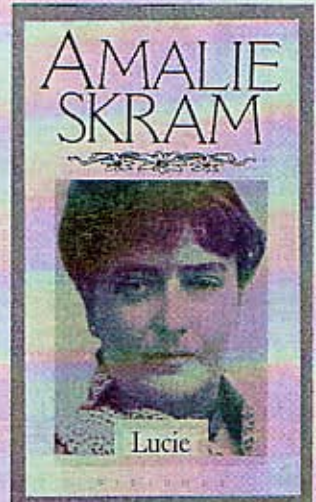
ஆரம்பத்தில் இலக்கியக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் எழுதிவந்த இவர் கொப்பன் ஹேகனில் குடியேறிய பின்னர் தனது முதலாவது நாவலை எழுதினார். 1885இல் **Constance Ring** என்ற அவரது முதலாவது நாவல் வெளி வந்தது. இது மகிழ்ச்சியற்ற, விருப்பமில்லாத திருமண வாழ்வைப்பற்றிப் பேசியது. அத்தோடு ஆண்களினது நம்பிக்கைத் துரோகத்தனத்திற்கும், பல பெண்களுடன் அவர்கள் உறவு கொள்வதற்குமான தாக்குதலாகவும் அமைந்தது. இது சமூகத்தில் மிகப்பெரிய சர்ச்சையை, எதிர்ப்பை உருவாக்கியது. ஏனெனில் அன்றைய நாட்களில் இவைகள் வெளிப்படையாகப் பேசப்படும் விடையமாக இருக்கவில்லை. அதிலும் ஒரு பெண்ணால் எழுதப்பட்டதென்பதானது அதிகளவான எதிர்ப்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. ஆனாலும் இந் நாவலை வெளிப்படையாக ஆதரித்தவர் அமாலியாவின் இலக்கிய நண்பரும், எழுத்தாளருமான ஆர்னெ கர்போர்க்.

1892இல் அமாலியா எழுதிய இன்னொரு நாவலான "நம்பிக்கைத் துரோகம்" வெளிவந்தது. சமூகத்தில் பாலியல் பற்றிய கருத்தாக்கம் எவ்வாறு மொத்தமான பெண்கள் சமூகத்தின் விழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது என்பதைப் பற்றியதாக இந்நாவல் அமைந்தது. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் இது அவரது முதல் திருமண வாழ்க்கையைப் பற்றியதாக அமைந்தது எனலாம். நாவலில் 17வயதான Ory என்ற அப்பாவியான இளம்பெண், ஆண் பெண் உறவு பற்றி எதுவும் அறிந்திராத நிலையில் 30வயதுடைய கப்பல் தலைவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப் படுகின்றாள். பாலியல் பற்றி அவள் அறிந்ததெல்லாம் ஆண் பெண் இருவரும் குழந்தை பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஒரே படுக்கையில் படுத்திருந்தால்போதும் என்பதுதான். திருமணத்தின்போது குழப்பமுற்ற அவளுக்கு "மற்றைய பெண்களைவிட உனக்கு எதுவும் மோசமாக நடந்து விடவில்லை" என்று அவளது தாயால் அறிவுரை கூறப்படுகின்றது. தனக்கு துரோகம் இழைக்கப்பட்டு விட்டதாக வருந்தும் Ory திருமண இரவில் வெளியேறிவிட முயற்சிக்கின்றாள். அவளது முயற்சி தடுக்கப்பட்டு திருமணவாழ்க்கைக்குள் பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப் படுகின்றாள்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் பெண்கள் மிகத் தூய்மை பேண வேண்டியவர்களாகவும், திருமணத்துக்குமுன் எந்த ஆணுடனும் உறவு வைத்துக்கொள்ளாது கன்னித் தன்மை பேண வேண்டியவர்களாகவும் இருக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். அதேவேளையில் ஆண்கள் சுதந்திரமாகவும், எவ்வித கட்டுப்பாடுகள் அற்றவர்களாகவும் எப்படியும் வாழலாம் என்ற நிலை, ஒரு சாதாரணமான, நேர்மையான, இயல்பான குடும்ப உறவை எவ்விதமாகவெல்லாம் பாதிக்கும் என்பது பற்றியும் நாவல் பேசியது. 1800களில் இவ்வாறாக மந்தமான, சகிப்புத்தன்மை கொண்டதான திருமணவாழ்வுதான் சமூகத்தின் எல்லாத் தரப்புப் பெண்களினதும் வாழ்வாக இருந்தது.

பெரியவர்களால் தகுந்த கவனிப்புக்கு உட்படாமல் பாதுகாப்பற்ற குழலில் வாழும் குழந்தைகளினது நிலைமையை அமாலியா புரிந்து கொண்டதுபோல் வேறெந்தப் படைப்பாளிகளும் ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. 1890இல் வந்த குழந்தைகளுக்கான படைப்பில் இந்தப் புரிந்துணர்வு இழைப்போடுவதைக் காணலாம்.

அமாலியா ஒரு கலைஞர் அல்ல. ஆனால் அவருக்கு இருந்த ஆழமான மனிதத் தன்மை அவரது படைப்புகளில் பிரதிபலிப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தனிமனித வாழ்விலும், குறிப்பாகப் பெண்கள் வாழ்விலும் எரிந்துகொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளை அதே யதார்த்தத்தோடு வெளிக் கொணர்ந்தார். அதனாலேயே அவருடைய படைப்புக்கள் என்றும் உயர்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சிக்ரிட் உன்செத்
காலப்பகுதி:- 1882 - 1949

டென்மார்க்கில் பிறந்தவர். புதைபொருள் ஆய்வாளரான இவரது தந்தை நோர்வேயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது தாயாரின் பிறப்பிடமான டென்மார்க்கில் இரண்டு வருடங்கள் வாழ்ந்தபின் நோர்வேக்கு குடி பெயர்ந்தனர்.

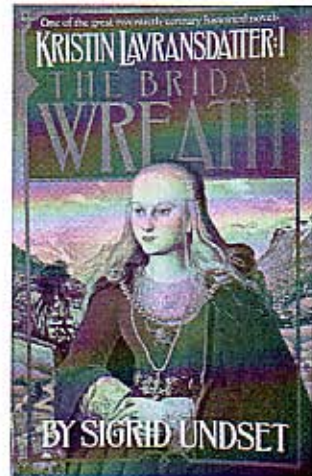
சிக்ரிட் அவரது தந்தையார் நோயுற்றிருந்த வேளைகளில் தனது அதிகமான நேரத்தை தந்தையுடனே செலவிட்டா. தந்தைக்காக வரலாற்று நூல்களையும், நோர்வேயின் பழைய மதமாகிய நோரோன் (Norrøn) இலக்கியங்களையும், வைக்கிங்க்காலத்து வரலாற்று நூல்களையும் உரத்து வாசித்தார். அவருக்கு பதினேழு வயதாக இருந்தபோது தந்தையார் இறந்துபோனார்.

தாயார் அவருக்கு தொடர்ந்து கல்வி பயிற்றுவிக்கத் தயாராக இருந்தபோதும் தந்தை இறந்தபின், அவர்களது குடும்ப பொருளாதார நிலைமையே மோசமாக இருந்ததால் வர்த்தகக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பதினேழு வயதிலேயே ஒரு அலுவலக நிர்வாக வேலையைத் தேடிக்கொண்டார். அலுவலக நிர்வாகத்தில் பதவி வறுடங்கள் பணி புரிந்த சிக்ரிட்டுக்கு அந்த வேலை மிகவும் சலிப்புட்டியது. தனது வேலை நேரம் தவிர்ந்த ஓய்வு நேரங்களில் எழுதுவதில் ஈடுபட்டார்.

1907இல் அவரது முதலாவது படைப்பான "திருமதி மார்த்தா ஒலீவியா" வெளிவந்தது. சிக்ரிட் அமாலியாவின் தீவிர வாசகியும் ரசிகையுமாக இருந்தார். கமில்லா, அமாலியா, ஆகியோரது படைப்புக்களின் பாதிப்பு இவரது முதலாவது நாவலான "திருமதி மார்த்தா ஒலீவியா"வில் காணப்படுகின்றது.

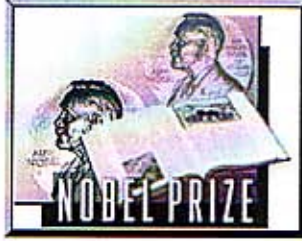
முதலாவது நாவல் வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து சிக்ரிட் முழுநேரப் படைப்பாளியாகிறார். புலமைப்பரிசில் பெற்று இத்தாலியாவுக்குச் சென்றவர் ஒலீவியர்கள், கலைஞர்கள் போன்றோரது சூழலில் வாழ்கிறார். 27வயதான சிக்ரிட் தன்னைவிட 13வயது அதிகமான அன்டர்ஸ் சிவஸ்தாட் என்பவரைச் சந்திக்கின்றார். இருவரும் ஒருவரையொருவர் நேசங் கொள்கின்றனர். அன்டர்ஸ் ஏற்கனவே திருமணமாகி மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானவர். இருவரும் 1912இல் திமணம் செய்து லண்டனில் குடியேறுகின்றனர். இவர்களது மகன் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலப் பகுதியில் சிக்ரிட் மகனுடன் தனது தாயாரிடம் வருகின்றார். அவர்களது திருமண வாழ்வு அடிக்கடி ஏற்பட்ட நீண்ட பிரிவுகளினால் பாதிக்கப் பட்டிருந்தது இவர்களுடைய இரண்டாவது மகனும் வலிப்பு நோயினால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருந்தான். தாயேனும் பாத்திரம் சிக்ரிட்டினது வாழ்வில் நடைமுறையிலும் எழுத்திலும் மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. ஒரு இலட்சியத்தாயாக அவரால் விளங்க முடியவில்லை. 1919இல் வீட்டு ஒப்பந்தத்தை இழந்த நிலையில் சிக்ரிட்டினது கணவர் தனியாகக் குடியேறுகிறார். கணவனும் மனைவியும் வேறு வேறு இடத்தில் வாழ நேர்ந்தமையை குடும்ப வாழ்வின் வீழ்ச்சி என்றே சிக்ரிட் கருதினார். இந்த இடைவெளி அவர்களை விவாகரத்து வரையும் கொண்டு சென்றது. 1924இல் "டொமினிக்கன்" கத்தோலிக்க சபையில் சேர்ந்து சகோதரி-ஒலீவியா எனப் பெயர் மாற்றம் செய்கின்றார். நம்பிக்கை நிறைந்த ஒரு கத்தோலிக்கராக இருந்தபோதிலும் சிக்ரிட் விவாகரத்துப் பெற்ற காரணத்தினால் முழுமையாக மத நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் விவாகரத் செய்வதென்பது கடுமையான பாவமாக அன்றைய கத்தோலிக்க திருச்சபையினால் கருதப் பட்டது.

1928இல் கிறிஸ்தின் லவ்ரன்ஸ்டத்தர் நாவலுக்காக இவருக்கு

இலக்கியத்துக்கான நோபல்பரிசு வழங்கப்பட்டது. இந்நாவல் மூன்று தொடர் பகுதிகளைக் கொண்டது. வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் வெளிவந்த முதல் யதார்த்தவாத நாவலும் இதுவாகும். (இந்த நாவல் நோர்வேயில் திரைப்படமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

இதற்குக் கிடைத்த நிதியில் அரைப்பகுதியை மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் நிதியத்திற்கு சிக்ரிட் வழங்கினார். மிகுதியை ஏழை கத்தோலிக்கர்களுக்கும், எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கும் வழங்கினார்.

இரண்டாவது உலகமகா யுத்தத்தின்போது சுதந்திரமான நோர்வேக்காக பல கட்டுரைகளை எழுதினார். தனது எழுத்துக்களினூடாக நாஸிசத்துக்கெதிரான மிகவும் கடுமையான விமர்சனங்களை மேற்கொண்டார். நோர்வேயின் அன்றைய காலகட்டத்திலிருந்த படைப்பாளிகளுள் நாஸிகளினால் மிகவும் வெறுக்கப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1949 யூன் 10ம் திகதி சிக்ரிட் மரணமடைந்தார்.

சிக்ரிட் உன்செத் தனது எழுத்துக்களினூடாக நவீன யதார்த்தவாதியாக அறியப் பட்டவர். தான் வளர்ந்துவந்த

குழலோடு மாறுபட்டு அதிலிருந்து வெளியேறியவர். மத்தியதர வர்க்கத்தினுடைய எழுச்சியினால்தான் எல்லா சமூகப்பிரிவினது பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வுகான முடியும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். தனது முதலாவது நாவலான "திருமதி மார்த்தா ஒலியா" வில், மார்த்தா தனது கணவனுக்கு நம்பிக்கையற்ற விதமாக நடந்து கொள்கிறாள். ஆனால் சமூகத்தினது தீர்ப்புக்கு அவள் ஆளாகவில்லை.

மாறாக, தன்னைத் தானே தீர்ப்பிடுகின்றாள். தனது நம்பிக்கைத் துரோகத்தைத் தானே நொந்து கொள்கின்றாள். சிக்ரிட்டினது கவிதைகளில் பெண்கள் தாமாகவே தவறிழைத்தல் என்பது மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான போராட்டம் என்பது ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் நடைபெறுவது. பெண்கள் தங்களது வாழ்க்கைக்குத் தாமே பொறுப்பாவார்கள். அதே நேரம் அவர்கள் தவறுகள் செய்வார்களேயானால் மற்றவர்களை அவர்கள் குற்றம் சுமத்த முடியாது என்பதே அவரது கருத்தாக இருந்தது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்வதானால் பெண்களது பிரச்சனைகள் ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாக இவரால் நோக்கப்படவில்லை. அன்றைய பெண்கள் அமைப்பினராலும், பெண்ணியவாதிகளாலும் இவரது பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்கள் கடுமையான விமர்சனத்துக்குள்ளாகின.

1880களில் இருந்த படைப்பாளிகளான கமில்லா,

அமாலியா போன்றவர்கள் சமூகத்தின்மீது வைத்த கரும் விமர்சனம் போன்று இவர் முன்வைக்கவில்லை. இதனால் சிக்ரிட் உன்செத்தை பெண்ணிலவாதிகளின் வரிசையில் சேர்ப்பதென்பது சரியானதா என்ற கேள்வியும் நிலவுகின்றது. எனினும், பெண்ணெதிர்ப்புவாதிகளின் முகாமுக்குள் அவரைச் சேர்ப்பதென்பதுவும் சரியானதல்ல. கருத்துரீதியான

வேற்றுமைகள் இருப்பினும் அன்றைய பெண்களது நிலமைகளைத் தனது படைப்புக்களில் உள்ளதை உள்ளபடியே வெளிக் கொணர்ந்தவர் என்ற வகையில் சிக்ரிட் உன்செத் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். இவரது உருவப்படத்தைத் தாங்கிய தபால்லத் தலையை நோர்வே அரசு வெளியிட்டதோடு, 500குரோனர் தாளிலும் பொறித்து கெவரவித்துள்ளது.

நிரபராதிகளின் காலம்

ஸீக்.பீர்ட் லென்ஸ் இன் "நிரபராதிகளின் காலம்" என்ற நாடகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு ஜி.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையை காலத்தின் தேவை கருதி இங்கே மறுபதிப்புச் செய்கின்றோம். -தொழில்மையுடன் உயிர்வெம்-

Siegfried Lenz

ஸீக்.பீர்ட் லென்ஸ் இன் "நிரபராதிகளின் காலம்" என்ற வானொலி நாடகம் 1961இல் ஒலிபரப்பாகியது. இந்த நாடகத்தை ஒலி பரப்பாத யேர்மன் வானொலி நிலையங்களே இல்லை எனலாம். எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ஐரோப்பிய வானொலி நிலையங்கள் அனைத்திலும் ஒலித்தது. இந்த நாடகம், பிறகு மேடை நாடகமாகவும் வெற்றிநடை போட்டது. 1861இல் வெளியாகிய இந்த நாடகத்தை இன்று தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. தமிழ் வாசகர்கள் அக்காரணங்களை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒருவித பயங்கரவாதத்தின் அடிப்படையில் எழும் சமூகம், வேறுவித பயங்கரவாதத்திற்கு அடிமையாகிவிடுகிறது. ஜனநாயகம், சமதர்மம், சமூகநீதி, சிறுபான்மையர், பெரும்பான்மையர், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, மனிதாயிமானம் எல்லாமே கேலிக்கூத்தாகிவிடுகிற இந்த நிலையில், ஜாதி, மதம், இனம், கொள்கை, சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் வெறி என்ற எரிமலை வெடித்துச் சாதாரணமான குடிமகனின் சிந்தனைத்திறனை அழித்து விடுகிறது. அறிவுஜீவிகள் மௌனமாகி விடுகின்றனர் அல்லது களையெடுக்கப் படுகின்றனர். பல ஹிட்லர்கள் உருவாகும் சூழல் பிறக்கும்; வளரும்; மக்களை அடிமையாக்கும். இந்தியாவின் ஒருசில பகுதிகளிலும் இவ்வாறான பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாடுகிறது.

ஸீக்.பீர்ட் லென்ஸ் யேர்மனியின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சியைக் கூர்ந்து நோக்கி, அவற்றில் சில அம்சங்களை இலக்கியப் படைப்புகளின் வாயிலாக மக்கள்முன் வைப்பவர். நல்லது கெட்டதை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் கடமை எழுத்தாளருக்கு இன்றியமையாதது என்று கருதுபவர். அதற்காக ஒரு எழுத்தாளன் தன் நாட்டின் அரசியல் வளர்ச்சியில் நேரடியாகவும் பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணிச் செயற்படுபவர். இன்று சோவியத் யூனியன், போலந்து நாடுகளின் ஒரு பகுதியாகிவிட்ட கிழக்கு பிரஷ்யாவில் 1926இல் பிறந்த ஸீக்.பீர்ட் லென்ஸ், இறுதிக்கட்டத்தில் யேர்மன் கடற்படையில் சேரவேண்டியிருந்தது. ஹிட்லரின் நாஸி யேர்மனியில் தனது இளமைப் பருவத்தைக் கழித்த அவர், கிட்லரின் கொள்கை வெறியால்நாடும் மக்களும் எவ்வாறு அழிவுப்பாதையில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர் என்பதை நேரடியாகப் பார்த்து உணர்ந்து கொண்டவர். அவருடைய முக்கிய இலக்கியப் படைப்புகள் எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு கேள்வி, மனிதன் எந்தச் சூழலில் குற்றவாளியாகிறான் என்பதே. தனிமனிதன் குற்றம்

அல்லது சமூகத்திற்கே பொதுவான பொதுக்குற்றம் (Collective guilt) எவ்வாறு தோன்றி செயற்படுகிறது என்பதே அவர் படைப்புக்களின் முக்கிய அம்சம். சர்வாதிகாரம், குறிப்பிட்ட மக்களை மற்றும் இனத்தவரை அடக்கி ஒழித்தல், தனிமனிதன் குற்றவாளியாக மாறுதல் போன்ற பின்னணியில் அவர் மனிதனை இனம் கண்டுகொள்ள உதவுகிறார்.

யேர்மனியில் தான் பார்த்து உணர்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றித்தான் அவர் எழுதியிருக்கிறார் என்றாலும், பாத்திரப் படைப்பு, கதைக்கரு, அதை விரிவாக்கும் விதம் போன்ற உத்திகளின் மூலம் குறிப்பிட்ட நாட்டின் எல்லைகளை மீறி, எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறு நடக்கக்கூடும் என்று அவர் நம்மை எச்சரிக்கிறார். உதாரணமாக, 'நிரபராதிகளின் காலம்' என்ற இந் நாடகத்தில், நாடகம் நடக்கும் காலம், இடம் எது, எவ்விதமான சித்தாந்தம், எவ்விதமான சர்வாதிகாரமான அரசியலமைப்பு செயற்படுகின்றவை போன்றவற்றை வெளிப்படையாக விவரிக்காததன்மூலம் இந்த நாடகம் எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்துமென்று நம்மை உரை வைக்கிறார். எனினும் அவர் யேர்மன் நாட்டுக் குடிமகன்; நாஸி யேர்மனியில் நடந்த கொடூரங்களை மனதில் வைத்துத்தான் எழுதுகிறார் என்பதால், நாஸி யேர்மனியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது வாசகர்களுக்குப் பயனளிக்கும்.

ஹிட்லர் எதையுமே மறைக்கவில்லை. 'என் போராட்டம்' என்ற தனது நூலில் அவன் எல்லாவற்றையும்- இனவெறி, மதவெறி, மக்களைச் சிந்திக்க விடாமல் சினிமா, நாடகம், இலக்கியம் வாயிலாக முளைச்சலவை செய்வது, பொருளாதார,

சமூகபலம் கொண்ட சிறுபான்மையினரை ஒளித்துக் கட்டுவது, முடிந்துபோன சரித்திரகாலச் சம்பவங்களுக்கு - தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறான்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழித்துக் கட்டியதால் பெரும்பான்மையான யேர்மன் மக்கள் ஹிட்லரை ஆதரித்தனர். ஒருசிலரைத் தவிர, சாதாரண யேர்மன் குடிமக்கள் நாஸி சித்தாந்தம் அப்படியே நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்படும் என்று நம்பவில்லை. வேலை வாய்ப்பும், உணவு உணவும், இருக்க வீடும் எல்லோருக்கும் கிடைத்ததால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஹிட்லரின் அரசை ஆதரித்தார்கள். ஹிட்லர், ஆபதங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன்மூலம் உலகத்தை அடிமைப்படுத்த உலகப் போருக்குத் தயாராகிறான் என்பதை மக்கள் உணரவில்லை. அண்டை நாடுகளை ஆக்கிரமித்தபோது அங்கு வாழ்ந்த ஒரு "பச்சை யேர்மன்" மக்களைத்தவிர வேறு இனத்தவரை, மொழியினரைக் கொடுமான வழியில் அடக்கி ஒடுக்கினான் ஹிட்லர் என்பது மக்களுக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் இருந்த உண்மை. குறிப்பாக, யூத மதத்தினர் எவ்வாறு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொலை செய்யப் பட்டனர் என்ற உண்மையும் இலைமறைவு, காய்மறைவாகத்தான் மக்களுக்குத் தெரிந்தது. சமார் அறுபதுலட்சம் யூதர்களை நாஸியேர்மனி கொலை செய்தது. இரண்டாவது உலகப் போருக்குப்பின் நாஸி அரசாங்க அட்டூழியங்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளிவந்தபோது யேர்மன் மக்கள் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக்கொண்ட கேள்வி; உலகப்புகழ் பெற்ற சிந்தனையாளர்கள், கவிஞர்கள், இலக்கிய காத்தாக்கள், நோபல் பரிசு பெற்ற விஞ்ஞானிகள், தத்துவவாதிகள், இசைக் கலைஞர்கள் தோன்றிய யேர்மனி ஏன் ஹிட்லரையும் உருவாக்கியது? யூதர்களைப் பூண்டோடு அழிக்க முனைந்து, அதில் பெருமளவுக்கு வெற்றியும் பெற்ற நாஸி கொடுங்கோலர்களுக்கு ஏன் யேர்மனி வழி வகுத்தது? உண்ண உணவும், இருக்க இடமும், உடுக்க உடையும் கொடுக்கும் அரசைப் போற்றிய மக்கள், அதனுடைய மிருகத்தனமான மற்றக் கொள்கைகளையும் அன்று ஏன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்? யேர்மன் அறிவுஜீவிகளும் அன்றாட வாழ்க்கையை நினைத்துத்தான் செயலிழந்து நின்றார்களா? தாய்நாடு, இனம், மொழி என்பவற்றின் பெயரால் அரசு புரிந்த கொடுங் குற்றங்களில் தனிப்பிரஜை ஒருவனின் பங்கு என்ன? நாட்டைத் தழுவி, சாமானிய மக்களையும் உள்ளடக்கிய 'பொதுக்குற்றங்களில்' (Collective guilt) தனிமனிதன் கைவிட்ட தார்மிகப் பொறுப்பும் உள்ளடங்கியுள்ளதல்லவா?

உலகப்போருக்குப் பின் அழிவற்ற யேர்மனியின் ஒரு பகுதி மேற்கு யேர்மனி, ஜனநாயக நாடாக மீண்டும் பொருளாதாரப் பலம் பெற்று எழுந்தபோது மேற்கூறிய கேள்விகளுக்கு இலக்கிய ரீதியாகப் பதிலளித்தவர்களில் ஸீக்.பர்ட் லென்ஸும் ஒருவர். அவருடைய நாடகங்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள் எல்லாமே மேற்கூறிய பிரச்சனைகளைக் கருவாகக் கொண்ட படைப்புக்கள். பொருளாதார பலம் பெற்று யேர்மனி மீண்டும் பணக்காரநாடாகத் திகழத் தொடங்கியபோது யேர்மன் மக்கள் தங்களுடைய அண்மைக்கால (நாஸிகால) சரித்திரத்தைப்பற்றிப் பேசத் தயங்கினார்கள். அக்காலத்தில் நிகழ்ந்த குற்றங்கள் எல்லாம் மறந்துவிட வேண்டியவை என்றும் நம்பினார்கள். ஆனால்

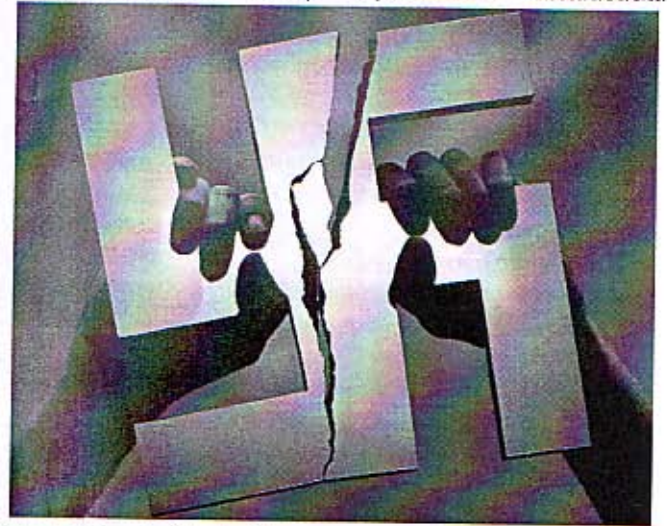
போர்க்காலக் குற்றங்களைப்பற்றிய வழக்குகள் நீயூன்யர்க் போன்ற நகரங்களில் நடந்தபோது நாஸி-யேர்மனியைப் பற்றிய முழு விபரங்களும் வெளியானபோது இளைய தலைமுறையினர்- ஹிட்லர் ஆட்சியின்போதே அதற்குப்பிற்கோ பிறந்தவர்கள்- எவ்வித மனக்கசப்புக்கும் ஆளாகாமல் போர்க்காலக் குற்றங்களைப்பற்றி விவாதித்தனர். அன்றைய எழுத்தாளர்களும் அதில் தங்கள் படைப்புக்களின்மூலம் சிறந்த பங்கை ஆற்றினார்கள். நாஸிக்கட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லா யேர்மன்நாட்டுக் குடிமகனுக்கும்- நேரடியாக இல்லாவிடினும், அன்று நடந்த குற்றங்களில் மறைமுகமான பங்கு உண்டு என்பதை இலக்கியகர்த்தாக்கள் ஒளிவு மறைவு இன்றி மக்கள்முன் வைத்தார்கள். அன்று புரிந்த பாவங்களுக்கு இன்றுவரை மேற்கு யேர்மனி பிராயச்சித்தம் செய்து வருகிறது.

ஸீக்.பர்ட் லென்ஸின் படைப்புக்கள் எல்லாமே தனிமனிதன் குற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று ஆரம்பத்தில் கூறினேன். "நிரபராதிகளின் காலம்" நாடகத்தில் அவர் கேட்கும் இரண்டு கேள்விகள்;

பொதுக்குற்றம் என்று ஒன்று உள்ளதா?

ஒரு குற்றம் நடக்க வேண்டுமென்று ஒருவன் மனதால் விரும்பி அவ்வாறான குற்றம் நிகழும்போது அதில் நேரடியாக எந்தப் பங்கும் கொள்ளாத ஒருவன் குற்றவாளியா இல்லையா?

எவ்வாறு சாமானியர்கள் சர்வாதிகார ஆட்சியை எதிர்கொள்கிறார்கள், அந்த சர்வாதிகார ஆட்சியின் குற்றங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் எவ்விதமான தவிர்க்கமுடியாத தொடர்புகள் ஏற்படுகின்றன, அவ்வாறான நிலையில் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அவர்களாகவே முன்வந்து சர்வாதிகாரத்துடன் ஒத்துழைக்கிறார்கள் போன்ற பிரச்சனைகளை லென்ஸின்

நாடகத்தில் விபரிக்கப்பட்டு ஆராயப் படுகின்றன.

சர்வாதிகாரி ஒருவனின் உயிருக்கு உலைவைக்க முயல்கிறது ஒரு கோஷ்டி. சர்வாதிகாரியின் இரண்டு மெய்க்காப்பாளர்கள் சுட்டுக் கொல்லப் படுகின்றனர். சர்வாதிகாரி தப்பி விடுகிறான்.

கொலை முயற்சியில் நேரடிப் பங்கு கொண்ட ஸாலோனின் கைது செய்யப் படுகிறான். சர்வாதிகாரியின் காவல்துறையினர் எவ்வளவு கொடுமையாக அவனைச் சித்திரவதை செய்தபோதும் அவன் தன் கூட்டாளிகளின் பெயர்களைக் கூறவோ, தன்னுடைய கொள்கைகளை விட்டுவிடவோ மறுக்கிறான். சமூகத்தின் வெவ்வேறு மட்டங்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதக்கூடிய ஒன்பது நிரபராதிகளைப் பிணைக் கைதிகளாக்கி அவர்களிடம் ஸாலோனை ஒப்படைக்கிறான் அந்த சர்வாதிகாரி. தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விடையங்களை ஸாலோனிடமிருந்து வரவழைக்க அவர்களுக்குக் கட்டளை இடப்படுகிறது. பிணைக் கைதிகள் எல்லோருமே எந்தவிதமான சட்டவிரோதச் செயல்களுக்கும் ஆளாகாத நிரபராதிகள். அரசியற் சார்பற்ற குடிமக்கள். தங்களுக்கு நேர்ந்த இழி நிலையைப் பற்றியே ஓயாமல் நொந்துகொள்ளும் நிரபராதிகள், ஸாலோன் மட்டுமே தங்களுடைய இந்த இழிநிலைக்குக் காரணமென்று அவனிடம் மோதுகிறார்கள். பிறகு அவன் உள்ளத்தைத் தொடவைக்கும் என்று நினைத்து அவனுடைய மனிதாபிமானத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். சர்வாதிகாரியுடன் ஒத்துழைக்க ஸாலோன் முன்வரவேண்டுமென்று வாதமிடுகிறார்கள். ஒன்பது நிரபராதிகளின் சுதந்திரம் தனியொரு மனிதனின் கொள்கைகளைவிடப் பெரிது என்று அறிவுபூர்வமாகத் தர்க்கம் செய்கிறார்கள். ஸாலோன் எல்லாவற்றிற்கும் பதில்கூறி அவர்கள் வாயை அடைக்கிறான்.

என்னிடம் என்னதான் எதிர் பார்க்கிறீர்கள்? மூச்சு விடாமல் நீங்கள் எல்லோரும் எனக்கு ஒரு எண்ணிக்கை விகிதாசாதாரத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வது எல்லாம் நாங்கள் ஒன்பதுபேர், நீ ஒருவன்மட்டும்தான் என்பதுதான். உலகத்தில் நம்மைத்தவிர வேறு மனிதர்களே இல்லையென்றால் நீங்கள் என் மன நிலையை மாற்றியிருக்க முடியும். அந்த நிலையில் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்கும் தெளிவாயிருக்கும். ஆனால் வெளியுலகில் கோடிக்கணக்கான மக்கள், அவர்களது துயரம் கலந்த பெருமூச்சை என்னால் இங்குகூடக் கேட்க முடிகிறது. உங்கள் நியாயவாதத்தை உங்கள் முன்னே இப்போது வைக்கிறேன். இம் மக்கள் துயரங்களை எதிர்த்துப் போராடும் என் நண்பர்களின் பெயர்களை இம் மக்களின் நன்மையைக் கருதி நீங்கள் ஏன் கேட்காமல் இருக்கக்கூடாது? சிறுபான்மையினர் பெரும்பான்மையினரின் நலத்துக்காக தியாகம் புரிய வேண்டுமென்று நீங்கள் கருதுவது உண்மையென்றால் நீங்கள் ஏன் தியாகத்திற்குத் தயாராக இல்லை? நிரபராதிகளுக்கு ஸாலோனின் வாதத்திலுள்ள உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வாசகர்கள் ஸாலோனின் இந்தக் கூற்றைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஸாலோனின் வாயிலாக லென்ஸ் வாசகர்களுக்குக் கூறவரும் விசயமே வேறு. மனைவி மக்களுக்காகவும், உத்தியோகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், தன் உயிரை எப்படியாவது காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அன்று ஹிட்லர் அரசுடன் ஒத்துழைத்த யேர்மன் மக்களை நமக்கு நினைவுபடுத்தி, வாசகராகிய நீங்களும் இவ்வாறுதான் நடந்துகொண்டிருப்பீர்களா? என்று கேட்கிறார் லென்ஸ். ஸாலோனின் பேச்சுத் திறனில் வாசகர்கள் மயங்கி தம் சுய சிந்தனாசக்தியை இழந்து விடக்கூடாது என்று வாசகர்களிடம் முன்சூட்டியே வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

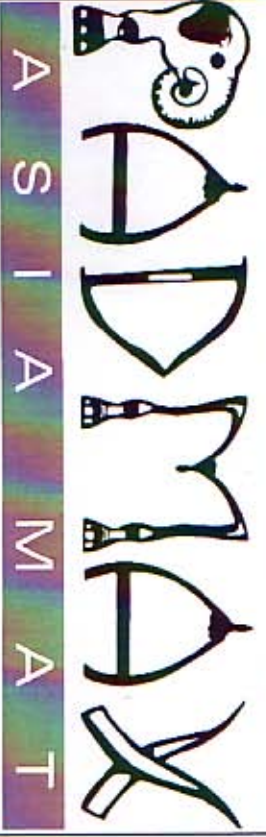
ஸாலோனிடம் மேலும் முறையீட்டுப் பார்த்ததில் எந்தவித நன்மையும் கிடைக்காது என்ற கட்டத்தில் நிரபராதிகள் அவனை அடித்துத் துன்புறுத்திப் பார்க்கிறார்கள். இரவுநேரம் வந்து, நிரபராதிகள் சிலர் களைத்துத் தூக்கத்தில் ஆழ்கிறபோது, யாரோ ஒருவன் ஸாலோனின் கழுத்தை நெரித்துக் கொன்று விடுகிறான்.

தானோ, தனது காவல்துறையினரோ செய்யவேண்டிய காரியத்தை நிரபராதிகள் தாங்களாகவே நிறைவேற்றி விட்டதால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப் படுகிறார்கள். இத்துடன் முதல் அங்கம் முடிகின்றது.

சர்வாதிகாரியை விரட்டிவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஸாலோனின் கட்சி நிரபராதிகளை மீண்டும் கைது செய்து காவலில் வைக்கிறது. யார் ஸாலோனைக் கொன்றவன் என்பதை நிரபராதிகளே தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிடப் படுகின்றது. ஒவ்வொரு நிரபராதிக்கும் ஸாலோனைக் கொல்வதற்கான காரணங்கள் இருந்தன என்பது வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. இவ்வாறான பாத்திரப் படைப்புக்களின்மூலம், ஹிட்லர் ஆட்சியில் எவ்வாறு ஒவ்வொரு குடிமகனும் அந்த ஆட்சியின் குற்றங்களில் பங்கு கொள்ளவேண்டி வந்தது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார் லென்ஸ். நிரபராதிகளின் ஒரு கூற்றை மட்டும் இங்கு நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்; அன்று நடந்தது எல்லாமே கட்டாயத்தின் பேரில் அதற்கான விளக்கத்தையும் லென்ஸ் நம்முன் வைக்கிறார். மேலிட உத்தரவுக்கு அடிபணிந்து கொலை செய்வது நம் காலத்தின் தனிச் சிறப்பு (யூதர்களைக் கும்பல் கும்பலாகக் கொலை செய்த நாஸி-கொலைகாரர்களின் போர்க்காலக் குற்றங்களை ஆராய்ந்த நீதிமன்றத்தின்முன் இதைத்தான் அடிக்கடி கூறினார்கள்)

மேலிட உத்தரவுக்கு அடிபணிந்து குற்றம் புரிந்தவர்களை மட்டும்தான் லென்ஸ் குற்றவாளியாகச் சித்தரிக்கிறார் என்று நினைக்கக்கூடாது. ஒரு கொடிய செயலுக்குத் தூண்டும் நிலையை உருவாக்குவதில் பங்கு கொள்வதன் மூலமோ, அல்லது அக் கொடிய செயல் நிகழும் காலகட்டத்தில் “நமக்கு என்ன” என்று வாளாவிருப்பதன் மூலமோ ஒருவன் குற்றவாளியாகிறான் என்கிறார் லென்ஸ். தனக்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று கூறுவதனால் நாஸி யேர்மனியில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தான் பொறுப்பேற்க முடியாது என்ற சாமர்த்தியமான தற்காப்பு வாதத்தை தகர்த்து உடைக்கிறார் லென்ஸ். யூதர்களைத் தெருவில் போட்டு உதைத்தபோது, அவர்கள் கடைகளைச் சூறையாடியபோது, அவர்களுடைய ஆலயங்களுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கைது செய்யப் பட்டதைப் பார்த்துச் செயலிழந்து நின்றபோது, கைதிகள் முகாம்களில் யூதர்கள் கொல்லப்பட்டதை அறிந்தும் அறியாமல் இருந்தபோது யேர்மன் குடிமகன் அவற்றைத் தடுக்க எந்த முயற்சியிலும் இறங்காதது அவனைக் குற்றவாளியாக்கி விட்டது என்று லென்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். அவர் படைத்த பாத்திரம் ஒன்று நாடகத்தில் கூறுகிறது; “எவன் வாழ விரும்புகிறானோ அவனை அவன் மனதுக்குப் பிடிக்காத விசயங்களைச் செய்யக் கட்டாயப் படுத்த முடியும்”

Sunnarsposten

Radio Tamil Ålesund

புலுக்குப் புவாய் அலைந்து திரிந்து தேனைச் சேகரிக்கும் வண்டிஎம்போல்
எமது உறவுகள் உங்களுக்காக தேடிச் சேகரித்த அறிவுசார் நிகழ்வுகளோடு
பிரதி சனிக்கிழமைகளில் மாலை மெனியிலிருந்து 7மணிவரை

FM 101, 105 அலைவரிசைகளில்

உங்கள் வாசல்தேடி வானலைகளில் வருகிறோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உயர்மெய்

பெண்கள் காவல்துறை

UYIRMEI, P.Boks-2114, 6028 Ålesund, NORWAY

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒளிப்போவியம்: தமயந்தி